

Celobert

Revista singular, local i de país

Farmàcia
Oms-Arias C.B.
C. Nou, 8 · Tel. 972 330 595
Blanes (Centre Vila)

institut
oftalmològic
FELIP

OFTALMOLOGIA GENERAL · REVISIÓ
DE CARNETS DE CONDUIR, ARMES I NAVEGACIÓ
CONCERT AMB LES PRINCIPALS MÚTUES

C. ANSELM CLAVÉ, 86
17300 BLANES · 972 35 04 77

 GIRONÈS I RODÉS, S.L.
Scs. de J. Gironès, S.A. · Fundada el 1962

Partner KNX

Aigua · Gas · Electricitat · Climatització · Calefacció
Plaques solars · Domòtica · Manteniment industrial

Jaume I, 70 · 17300 Blanes · Tel. 972 330 660 · Fax: 972 351 820
info@gironesirodes.com

 CLÍNICA DENTAL

Fernando L. Cepeda Valdez
ODONTÒLEG
Col·legiat núm. 1.202

Plaça d'Espanya, 5, 1r
17300 Blanes (Girona)

Hores convingudes:
Tel. 972 336 250

Telèfon urgències
629 854 637
fcpsda2010@hotmail.com

**Més que una llibreria:
la TEVA llibreria**

Truca'ns!
972 33 46 91
c/ Alberes, 47 17300 Blanes

RB3

fotos de carnet

**FISIOTERÀPIA
I OSTEOPATIA**

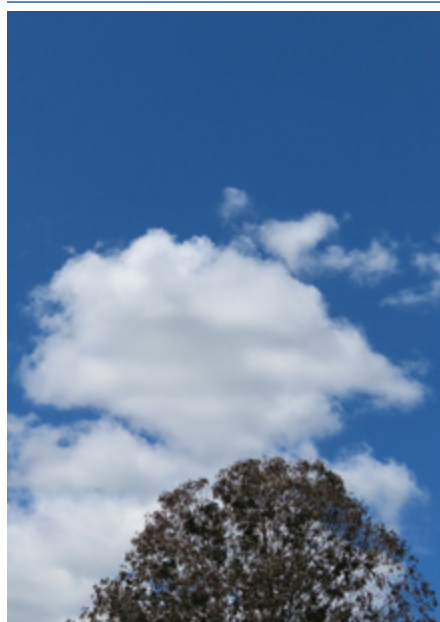
Cos Esvelt **Cos Esvelt Tossa**
 cosesvelt.tossa
CENTRE DE FISIOTERÀPIA
I ESTÈTICA AVANÇADA **972340740**

Marca la diferència, anuncia't a celobert!

JoaQuim Francino i Arenillas
Nova Zelanda

Dins dels diversos usos que actualment es fan del terme, quan es parla de "**natura**" es pot fer referència al domini general, als regnes en què es classifiquen diversos tipus d'éssers vius, com les **plantes** o els animals. En alguns casos, hom es refereix a processos associats amb objectes inanimats: la forma en la qual existeixen els diversos tipus de coses i els seus canvis espontanis, com el **temps atmosfèric**, la geologia de la Terra, la matèria i l'energia que tenen tots aquests ens. ■ Editor

*Una llengua no mor
perquè els que no la
saben no l'aprenen,
una llengua mor
perquè els que la saben
no la parlen*

De l'editor	4	Cases singulars	25
La misèria també s'ha de governar		Antic hospital de pobres - Tossa	
Valor afegit	5	Natura i mediambient	28
Una Generalitat espanyola...		Els grans temporals de mar...	
Vila de Blanes	6	La llibreta de l'advocada	31
Gent i fets de la vida quotidiana		Eutanàsia, avortament i...	
Art a Cel Obert	12	Històries	32
En un mateix horitzó		Qui era, de debò Urraca?	
Ciudadania	14	Músiques i músics	34
Escola		Xavi Mercader i Imagina....	
Vila de Lloret	20	Va de llibres	36
Gent i fets de la vida quotidiana		Novetats editorials	
Digui digui	22		
Regidor Xavier Flores Moyano			

El paper amb el qual confeccionem el **Celobert** prové d'explotacions forestals sostenibles i per a la seva producció s'han seguit els més estrictes controls mediambientals.

Els lectors de **Celobert** que ho volgueu, podeu demanar que us fem arribar la revista en format pdf a info@celobert.cat

Editor i director

Lluís Amat
639 082 976 | info@celobert.cat

Patrocinadors

Comptem amb el suport dels
anunciants d'aquesta edició

Disseny gràfic i maquetació

Maria Àngels Maresma

Col·laboradors

Aitor Roger, Bruna Solei,
Guifré Ripoll, Marina Garcia Carbonell,
Maria Joancomartí, Jaume Planas,
Pol Ginesta, Olga Casado,
Joan Cabarrocas, Maximilà
de Bonós i Alba Lupiañez

Convidats

Pilar Carracelas, Josep Pujol
i Sureda, Jordi Caseny i Durro, Marc
Pons, Jordi Pàgès i Fauria, Josep Ma.
Francino, Germán Bartolomé

Fotografies

M. Assumpció Comas, Tomàs Solà,
Jordi Triadó, Arxius Municipals
i Ajuntament de Blanes, Lloret i Tossa

Il·lustracions

Joan Antoni Poch

Consell lingüístic

Anna Camps i Puig

Dipòsit legal

GI-1121-2003 Cap part d'aquesta
publicació pot ser reproduïda o difosa
per cap mitjà sense permís de l'editor

La misèria també s'ha de governar

«La comunitat autònoma de règim comú que, institucionalment, és l'única entitat política reconeguda per l'Estat necessita ser governada amb la màxima eficàcia, igual com els ajuntaments o les diputacions.»

Un debat essencial —que encara no s'ha abordat seriosament— és el que fa referència a la governança de les institucions catalanes. **La comunitat autònoma de règim comú que, institucionalment, és l'única entitat política reconeguda per l'Estat necessita ser governada amb la màxima eficàcia, igual com els ajuntaments o les diputacions.** La Generalitat té poc marge polític i unes finances exhaustes però gestiona un pressupost superior als 40 mil milions d'euros i ofereix serveis tan essencials per a la societat com la sanitat i l'ensenyament. **Hi ha d'haver un projecte de governança per a tot això.**

Aquest projecte no és incompatible amb una estratègia decididament independentista. Contràriament al que sembla afirmar el ex-president Torra, les actuals institucions catalanes no són un obstacle per a l'emanipació nacional d'aquesta societat, de la mateixa manera que va ser des de les institucions executives i legislatives del Québec i Escòcia que es van convocar els referèndums d'aquells països. Governar la Generalitat amb la màxima solvència possible no resta, suma. Per això s'ha disparat l'independentisme a les enquestes escoceses, a rebuf d'una gestió convincent de la pandèmia i d'altres per part del govern de Nicola Sturgeon.

Els partits independentistes han d'afrontar el present amb l'ànim i la voluntat de donar explicacions a la societat catalana, a hores d'ara una de les més polititzades del món. **I han de resoldre la quadratura d'una estratègia independentista paral·lela a una gestió autònoma. I fer convergir les dues en un mateix objectiu. ■**

Joan Antoni Poch

Fa poc es va publicar una enquesta d'Òmnibus de l'empresa GESOP, on es veia que clarament els consumidors d' streaming catalans volem les versions en català a les plataformes. El 77,6% volem les versions en català disponibles a les plataformes, el 76,3% dels ciutadans també volem els subtítols en català i un 83% les interfícies en català.

Una Generalitat espanyola mai salvarà el català

Fa uns dies deia a Twitter Jofre Llobart, Secretari de Difusió de la Generalitat, que el govern espanyol no concep el català com una llengua a protegir a l'àmbit audiovisual, amb motiu de la filtració a El Periódico que el PSOE no establirà cap percentatge de contingut en llengües cooficials a les plataformes audiovisuals com Netflix o HBO.

Com amb tot allò a què ens tenen acostumats els inquilins de les institucions públiques, penso que molts ens preguntem si actuen des del cinisme o des de la ineptitud. Que una llengua clarament en perill com el català no la salvarà l'Estat (ni per extensió una estructura estatal com la Generalitat) ho sap qualsevol que hagi superat el parvulari. Ho saps tu, ho sé jo, ho sap tothom. Per tant, malauradament, és palmari que des de les institucions no ens parlen des de la ineptitud sinó des del cinisme que els permet remunerar i ser remunerats pels serveis prestats a l'establishment català, és a dir, a Espanya.

És obvi que aquesta filtració és una posada de catifa del PSOE perquè Gabriel Rufián pugui fer tuits indignats i Pere Aragonès es pugui fer el milhomes als mitjans subvencionats per després rebre uns xoco crispies secs i poder presentar-los com a virtutes de xocolata, i això, si arriben, perquè el repte és trobar un sol cop en què un govern espanyol hagi complert amb Catalunya. Un de sol.

El més imperdonable d'aquestes cortines de fum és que els partits catalans se'n beneficiïn per perpetuar-se al poder perquè els creguem imprescindibles, o com a mínim inevitables per a la nostra subsistència com a país, mentre el català realment està en perill perquè ni tan sols les institucions catalanes el protegeixen: només cal veure amb quina alegria els polítics repeteixen les respostes que han donat en català a una roda de premsa en castellà havent-hi rètols, es limiten a demanar explicacions als professors d'universitat que canvien al castellà una assignatura prevista en català i no fan la més mínima denúncia davant de la tendència a omplir

els continguts de TV3 i Catalunya Ràdio de castellà amb analistes, tertulians, anuncis, sèries etc. on parlen en castellà.

Que una llengua necessita un Estat a favor per no desaparèixer ho demostra el fet que els països europeus amb llengües menys parlades que alhora tenen més parlants d'anglès (sense incloure el Regne Unit), com ara Dinamarca o Finlàndia, no veuen les seves llengües amenaçades. Perquè... algú s'imagina una multinacional que ofereix productes o serveis en aquests països no ho faci en la seva llengua i recorri directament a l'anglès?

Però la regulació per ella mateixa, com una llei audiovisual que blindi la llengua a les plataformes de streaming, forçant-les, com es vol fer amb el castellà, a tenir un ampli catàleg de continguts en català, no garanteix la pervivència de la llengua: només cal veure el cas d'Irlanda. És necessària una audiència, que hi és, si comptem, com a mínim, tothom que té el català com a primera llengua, però també un mercat, dominat fins ara per un monopsoni (monopoli del comprador), on la CCMA és gairebé de forma exclusiva l'únic adquirent de continguts audiovisuals en català, cosa que ja no funciona en la era internet. Això, sense fer esment del fet que sovint els continguts no es compren per la seva qualitat sinó per, de nou, remunerar serveis prestats.

Això només es pot resoldre si hi ha una competència real més enllà de la CCMA per oferir continguts audiovisuals a internet, que és on hi ha el gruix del públic audiovisual. I seduir aquests compradors només es pot fer amb la legislació d'un Estat a favor, amb una utòpica Generalitat que entregui les competències com a subcontracta de l'Estat i dediqui tot el seu pressupost a la llengua o si entitats que van néixer per fer activisme del català amb gairebé 200.000 socis que paguen una quota com Òmnium o si d'altres que van néixer per ser una pedra a la sabata d'Espanya com el Barça fan un cop de puny sobre la taula i inverteixen el seu capital en l'audiència que ha permès la seva existència. ■

PLATAFORMES
D'STREAMING
EN CATALÀ

@Streamingcatala

P de Panellets

La cuina dels senti(men)ts

«El muntatge és una col·laboració-producció entre les companyies Xiroia i el Mirall, on els primers aporten la majoria d'actors i els segons s'ocupen de la direcció a més d'incorporar un comediant»

A Blanes aquest proper mes de Novembre, temps de bolets, castanyes i moniatos –i d'aquelles exquisideses ovalades recobertes de pinyons– una colla de Bojos pel teatre (amb B de boesia) ens obsequiaran amb la seva darrera creació acabada de sortir del forn. El muntatge és una col·laboració-producció entre les companyies Xiroia i el Mirall, on els primers aporten la majoria d'actors i els segons s'ocupen de la direcció a més d'incorporar un comediant. L'obra cuinada a foc lent els darrers mesos –amb totes les traves i els inconvenients causades per la cèlebre P de pandèmia– ha acabat fent xuc-xuc a les respectives olles en ebullició dels seus membres, coautors entre tots del text definitiu.

El menú que ofereixen és molt senzill. D'entrants ens suggereixen un pica-pica lleuger que pot semblar que no atipi als més llepafils. Després arriba el plat fort on els cuiners-actors: quatre dones i dos homes, ens confessen haver viscut com escrivia el poeta Jaime Gil de Biedma. Exposen tota la carn a la graella. Diuen que cuinar és una activitat que relaxa. La cuina és un espai íntim. Ja disposem dels ingredients òptims que ho lliguen tot plegat com si fos una bona salsa per engegar confidències descarnades sense passar pel confessionalari de l'església si som uns descreguts.

Durant l'espectacle una de les obres literàries més citades és el llibre *El que hem menjat* d'en Josep Pla. La peça que ens serviran a l'esbarjo parroquial en diverses sessions la podrien haver titulat *El que hem viscut* fent una picada d'ullet –sense morter!– a l'obra del grafòman de Llofríu. O

potser fins i tot l'haurien pogut batejar *Com ens hem refet*. El nostre Ovidi, un enorme rapsode nascut a Alcoi, cantava allò de *Plantar cara a la vida*. Els símls bèl·lics són descoratjadors però a voltes no n'hi ha de millors. Per les postres, com molts dels comunsals-públics hauran pogut endevinar sense encara haver passat per taquilla, no poden faltar a taula els productes estrella de la temporada de tardor que trobarem a pastisseries i grans superfícies comercials. Elaborats en equip i en temps real perquè tot desprengui aroma de naturalitat i sigui creïble, s'emplanten sota el certificat de qualitat de teatre *verité*. La veritat es flaïra a escena i batega en cada fragment de la representació que les actrius i els actors amaneixen al seu gust davant l'espectador, obrint el seu cor, desarmats de qualsevol estri de cuina amb el que es podrien defensar o amagar. Els actors comparteixen –un acte de generositat– la seva experiència evitant en tot moment la llagrimeta fàcil, la sensibleria cursi, que provoca sovint tota mena d'al·lèrgies. Tampoc cauen en la pornografia catòdica de certs canals on l'únic objectiu que tenen fixat és millorar el *share* a base d'esbombar misèries. Tots hem hagut de digerir un mal àpat que ens ha esqueixat l'ànima i que ens ha abocat a una situació de trasbals continuu, com si no poguéssim escapar d'un malson kafkià patit en directe... Calen dosis de bicarbonat i temps, ai el temps!, per tancar ferides que sempre, en major o menor grau, continuen supurant.

Els nostres "xefs" produeixen un teatre de proximitat amb denominació d'origen Blanes a ritme de les Vainica doble, els Panchos o el

Dúo Dinámico. Filetegen els epitelis tendríssims que recobreixen els òrgans sensibles del cos que s'han endurit agafant textura de pinyol davant les agressions sofertes. Separen tendrums i durícies i les llencen al cubell del rebuig. El carpaccio translúcid que podem degustar és el més semblant a una radiografia. Finalment serveixen una manduca consistent regada amb un rajolinet de gotetes d'humor i salpebrada amb fina ironia que dona com a producte un plat combinat que vol ser un homenatge a aquells que ja no hi són, tot i que el seu record perenne encara perdura. L'armari sensorial on s'em-

magatzemen les petges i els rastres que ens han deixat i que hem captat amb els cinc sentits en acció, està ple a vessar de la seva essència. Si venen a l'esbarjo –No els vendran llaminadures!– els regalaran una actuació versemblant, continguda i mesurada. A l'espai escènic muntat per l'ocasió, trobaran els actors al *dente*. No caldrà afegir-hi cap fulla de julivert de decoració.

Que gaudeixin del tiberi i com deia en Jaume Pastallè, el nostre primer gastrònom televisiu, *Que tinguin una bona cuina.* ■

P de Penellets: sinopsi i fitxa tècnica

És una nova col·laboració entre els grups de teatre Xiroia i EL Mirall de Blanes. Si la primera ens va aplegar la poesia (B de Boesia) aquesta vegada hem endegat un muntatge en el que la cuina i la gastronomia són l'embolcall per explicar-vos mitja dotzena de vivències i anècdotes personals. Més o menys interessants, més o menys emotives, més o menys divertides, però verdaderes. Teatre de proximitat, sense personatges i sense quarta paret.

Amb mirades al passat, al present i reflexions sobre el futur i també sobre el " més enllà" us presentem un muntatge cuinat en temps de pandèmia amb totes les dificultats que això ha comportat.

Autors Actors de Xiroia-Mirall
Dramatúrgia i direcció Josep Alum
Actors Fina Puig, Anna Torruella,
 Roser Álvarez, Núria Baldrich,
 Xavi Márquez i Jaume Claret

Lloc Esbarjo Parroquial de Blanes
 (Plaça de l'Església)

Dies Dv 12 nov - 21h
 Ds 13 nov - 21h
 Dg 14 nov - 18h
 Dv 19 nov - 21h
 Ds 20 nov - 21h
 Dg 21 nov - 18h

VENDA ENTRADES

Anticipades a Joieria Puigdemont
 a partir del 25 oct
 (horari comercial)

Anticipades a C. Raval 50
 a partir 2 nov
 (18.30 a 20h)

Taquilla 1 hora abans de la funció

Aforament limitat
 56 espectadors per sessió

El ple de l'Ajuntament de Blanes aprova els 13 punts de debat a l'ordre del dia

La sessió plenària de l'Ajuntament de Blanes celebrada el vespre del passat dijous 30 de setembre va aprovar la totalitat dels 13 punts de debat de l'ordre del dia, incloses sis propostes d'acord. Cronològicament, el primer punt, on es demanava la ratificació d'un decret respecte un procediment judicial, va prosperar per 19 vots a favor i 2 abstencions de C's.

Els tres següents punts van prosperar amb la unanimitat de tots els grups polítics: les bases reguladores de les subvencions per a projectes de cooperació al desenvolupament internacional; l'aprovació definitiva del Reglament del Punt d'Informació Juvenil de Blanes (PIJBL) i de la NAU4, Espai Jove; i l'adhesió a l'Associació Xarxa de Conservació de la natura. Les ordenances fiscals pel 2022 van prosperar amb els vots a favor d'ERC, BECP i el regidor no adscrit i els vots en contra de la resta de grups polítics.

Tot seguit, les bases reguladores de la concessió d'ajuts a famílies que suportin el pagament de l'IBI del seu habitatge habitual ha prosperat per unanimitat, igual que la modificació de l'ordenança per a l'impuls de l'activitat econòmica i de foment d'activitats d'interès públics (socials, culturals i esportius). A partir d'aquí, el ple va passar a debatre sis propostes d'acord, la darrera d'elles presentada pel procediment d'urgència.

Propostes d'acord aprovades

La primera la va presentar el grup municipal de Ciutadans, demanant la creació d'una comissió per revisar i actualitzar el Reglament d'Usos Lingüístics, i es va aprovar per 16 vots a favor del grup proponent, així com del PSC, BECP, JxB i el regidor no adscrit, i 5 vots en contra d'ERC. La segona l'impulsava l'Associació Andalusà d'Ardaleños y Amigos de Ardales per a la represa de l'intercanvi escolar entre Blanes i el poble agermanat de Màlaga, i es va aprovar per 18 vots a favor i 3 abstencions de Junts per Blanes.

Les tres següents propostes d'acord les van presentar conjuntament Esquerra Republicana de Catalunya i Blanes en Comú Podem. La primera contra l'increment de preus de l'electricitat va comptar amb 14 vots a favor (a banda dels proponentes, JxB i el regidor no adscrit), mentre que tant el PSC com C's es van abstenir. Les dues restants van prosperar per unanimitat: una per demanar l'aprovació d'un nou contracte programa a la Generalitat i l'altra a favor de la convivència i contra qualsevol expressió de violència LGBTBIFòbica.

Support als damnificats per l'erupció del volcà Cumbre Vieja a La Palma

La sisena i darrera moció va ser introduïda ahir mateix per urgència, a proposta del PSC, que va ser tractada en una reunió de la Junta de Portaveus celebrada mitja hora abans que comencés el ple, que també va ser convocada per urgència. Es tracta de **donar suport a les persones damnificades per l'erupció del volcà Cumbre Vieja a l'illa de La Palma, a les Canàries.**

Un dels punts de la proposta d'acord inclou que l'Ajuntament de Blanes faci arribar 5.000€ a el Cabildo, l'òrgan de govern de l'illa de Tenerife (Canàries). També es fa una crida a la població i les entitats de Blanes perquè se sumi a aquestes aportacions econòmiques que puguin/vulguin fer per donar suport a les persones damnificades. La moció, que va incloure diverses aportacions dels grups polítics, va prosperar per unanimitat.

Com és habitual en totes les sessions plenàries ordinàries, el darrer punt de l'ordre del dia va ser l'habitual de Precs i Preguntes. El ple es va poder seguir en directe per streaming a través del perfil Facebook de l'Ajuntament de Blanes, Ràdio Blanes i el perfil de YouTube de l'Ajuntament de Blanes, televisiolblanes. Tant a Facebook com a YouTube han quedat allotjats els vídeos dels respectius enregistraments del ple: <https://www.facebook.com/AjuntamentdeBlanes/videos/295330922038309> ■

Plaques fotovoltaïques en el Port

Les Ordenances Fiscals de Blanes pel 2022 es congelen i bonifiquen la instal·lació de plaques fotovoltaïques i ajuts per l'IBI

Carlos Garzón

El 30 de setembre l'Ajuntament de Blanes va aprovar al ple municipal, amb caràcter inicial, les Ordenances Fiscals que regiran l'any vinent. Les ordenances per al 2022 no inclouen cap increment en la modificació de tipus impositius o quotes, de manera que continuaran vigents les actuals, les d'aquest 2021.

Aquest ha estat el punt més destacat de l'ordre del dia d'una intensa sessió plenària, farcida de temes a debat. **El regidor d'Hisenda, Carlos Garzón**, ha defensat la proposta presentada per l'equip de govern, destacant que els preus públics per a l'any vinent tornaran a la normalitat, amb l'excepció de la revisió de bonificacions que puguin introduir-se en la revisió que es farà el gener vinent, en funció de l'evolució de la COVID, igual que es va fer el gener d'aquest any en curs.

Una altra qüestió destacada pel regidor d'Hisenda és l'esforç suplementari que s'ha fet, convocant les reunions que han fet falta, per tenir enllestit l'esborrany amb temps i forma perquè s'aprovés aquest mes de setembre, i no a l'octubre com sol ser habitual. En aquest sentit, les Ordenances Fiscals pel 2022 han prosperat amb 11 vots a favor: 10 de l'equip de govern (ERC i BECP) i 1 del regidor no adscrit. Per la seva banda, la resta de grups han votat en contra: PSC, JxB i C's.

Bonificacions que promouen les plaques solars i l'adopció d'animals

Les Ordenances Fiscals que entraran en vigor el gener vinent inclouen dues destacades novetats, que bonifiquen dos tipus d'actuacions. Una d'elles és que hi haurà una bonificació de l'Impost de Béns Immobles (IBI) per a tots aquells ciutadans que instal·lin plaques fotovoltaïques, sempre i quan es tracti d'habitatges que es reformen, ja que els de nova construcció ja estan obligats a fer-ho per llei.

Més concretament, podran gaudir d'una bonificació del 30% de la quota íntegra de l'IBI els que hagin instal·lat sistemes per a l'aprofitament elèctric de l'energia provinent del sol destinats a l'autoconsum durant els cinc anys següents a la seva instal·lació. L'import màxim anual de la bonificació serà de 300€, i les instal·lacions hauran de generar un mínim del 75% de la potència elèctrica contractada.

Una altra bonificació està relacionada amb tots els i les ciutadanes que tenen animals de companyia, que estaran exempts de pagar la taxa d'inscripció en el cens durant tot el

temps que l'animal estigui al Registre d'Animals Domèstics de Blanes, sempre i quan puguin acreditar l'adopció d'aquests en centres d'acollida d'animals, tant municipals com d'entitats protectores. Es podrà demostrar mitjançant un document de cessió o d'un contracte d'adopció on hi constin les dades del centre donant, les de l'animal, i el compromís de la persona que adopta l'animal de responsabilitzar-se del mateix.

També estaran exempts les persones propietàries de gossos pigalls i els ciutadans i ciutadanes més grans de 65 anys que visquin soles. Aquests dos casos, conjuntament amb els qui tinguin un animal adoptat, estaran exempts del pagament de la taxa, però estan obligats a què els seus animals de companyia estiguin inscrits al Registre d'Animals Domèstics de Blanes.

Aprovació bases d'Ajuts a Famílies en el pagament de l'IBI

El següent punt de la sessió plenària va aprovar les bases reguladores de la concessió d'ajuts a famílies que suportin el pagament de l'IBI del seu habitatge habitual. Aquest punt ha prosperat amb el recolzament de totes les forces polítiques, per unanimitat.

S'hi inclouen les monoparentals, amb recursos disponibles en una escala que es considera d'especial protecció o mínima per viure al municipi. L'ajut per família pot arribar a un màxim equivalent a la quota total de l'impost. Es graduarà en funció del nombre de membres de cada família, així com dels seus ingressos, d'acord amb el següent quadre: ■

Ingressos anuals u. fam	n.	Import ajut segons n. membres unitat familiar		
		ingrés anual/pers.	ajut /u. fam.	ajut/pers.
8.000,00	1	8.000€	50€	50€
8.000,00	2	4.000€	100€	50€
8.000,00	3	2.667€	150€	50€
8.000,00	4	2.000€	200€	50€
12.000,00	1	12.000€	33€	33€
12.000,00	2	6.000€	67€	33€
12.000,00	3	4.000€	100€	33€
12.000,00	4	3.000€	133€	33€
16.000,00	1	16.000€	25€	25€
16.000,00	2	8.000€	50€	25€
16.000,00	3	5.333€	75€	25€
16.000,00	4	4.000€	100€	25€
20.000,00	1	20.000€	20€	20€
20.000,00	2	10.000€	40€	20€
20.000,00	3	6.667€	60€	20€
20.000,00	4	5.000€	80€	20€

Junts per Blanes vota no a les ordenances fiscals per responsabilitat

«Des de Junts per Blanes portem mesos sent crítics amb la reacció i la reactivació un cop superada l'etapa més dura de la COVID-19 per part de l'Ajuntament governat per ERC i Blanes En Comú Podem.

L'Ajuntament i els veïns, els sectors econòmics i productius i el teixit local, cada dia estan més allunyats. Sense l'estreta col·laboració entre aquestes parts, no farem ni una passa endavant. En farem moltes, però a la inversa.

No depèn del nostre grup tenir unes Ordenances Fiscals aprovades aquest cop. Per això som responsables i estirarem la corda des de l'altre costat»

Joel Comas

Joel Comas

El posicionament del Grup Municipal ha estat defensat pel regidor portaveu Joel Comas que ha començat la seva intervenció recordant l'objectiu de dur a terme una oposició crítica i a la vegada constructiva, que és tal com hem vingut actuant fins al dia d'avui. Sempre hem estat oberts a parlar i arribar a punts d'entesa i, bona mostra d'això, són els acords sobre les Ordenances Fiscals (OOF) i el Pressupost del 2020, així com les modificacions de crèdit que van precedir l'exercici 2020; també les OOF amb les corresponents bonificacions per la COVID-19 que es van portar a ple-nari el mes de gener d'enguany, i el Pressupost del 2021 amb les modificacions de crèdit que han vingut a posteriori.

Les Ordenances Fiscals són les taxes i tributs que la ciutadania paga a l'Ajuntament per fer que tot funcioni de la millor manera possible, i les d'enguany, tècnicament, són impecables. Malgrat això, constatem la manca d'un full de ruta polític que vagi de la mà d'aquestes ordenances. I aquesta manca de projecte polític és el que provoca que la confiança que vam voler dipositar en l'equip de govern s'hagi anat esberlant progressivament.

Hem intentat ser coherents, tal i com ens hem esforçat a ser-ho des del primer dia i sempre hem mantingut que cal tenir unes Ordenances Fiscals actualitzades per començar l'any. Amb tot, aquesta vegada, a diferència d'anys anteriors, no depèn del vot del nostre grup municipal que aquestes ordenances s'aprovin.

Enguany, la nostra perspectiva ens acosta molt més a les sensacions que hem escoltat de les entitats, associacions locals, sectors econòmics i veïns, en què queda palès que l'Ajuntament i els veïns, l'Ajuntament i els sectors econòmics i productius, i l'Ajuntament i el teixit local, cada dia estan més allunyats.

Des d'aquesta llunyania no hi ha la suficient col·laboració ni tampoc es pot mantenir el lligam de la confiança necessari per avançar. I és per tot això que el nostre grup vota en contra l'aprovació d'aquestes ordenances fiscals i ens comprometem a seguir treballant pels blanencs i blanenques. ■ **Junts per Blanes**

El dissabte 25 de setembre va entrar en vigor a Blanes la normativa de circulació dels patinets elèctrics i similars

La Policia Local de Blanes ha estat fent una Campaña Informativa per la posada en marxa dels canvis en la ordenança de circulació dels VMP, vehicles de mobilitat personal, amb

l'objectiu que la població n'estigués assabentada de la imminent entrada en vigor dels canvis en la normativa, majoritàriament a través de controls preventius. ■ **Celobert**

Blanes revalida les tres Flors d'Honor com a Vila Florida en reconeixement a les millores als seus espais verds

El moviment Viles Florides, promogut per la Confederació d'Horticultura Ornamental de Catalunya (CHOC), ha celebrat la seva festa anual, la gala de les 'Flors d'Honor' 2021, durant la qual es va fer el lliurament de les distincions. L'acte va tenir lloc la tarda-vespre del divendres 17 de setembre a Cabrera de Mar.

Enguany el moviment 'Viles Florides' compleix 10 anys de vida i supera per primera vegada la barrera dels 150 municipis adherits. En l'actualitat ja en són un total de 154 arreu de Catalunya, així com Andorra, que s'hi va incorporar l'any passat. L'objectiu és fer un reconeixement al treball de transformació dels espais públics a través de l'enjardinament i la millora dels espais verds.

Blanes revalida les 3 Flors d'Honor com a Vila Florida

En aquesta edició, Blanes ha aconseguit revalidar les tres 'Flors d'Honor' com a Vila Florida, el segon guardó més important que lliura la Confederació d'Horticultura Ornamental de Catalunya, que promou la transformació de racons, pobles i ciutats de Catalunya a través de la flor i la planta ornamental. Se'n va encarregar de recollir-lo en nom de l'Ajuntament de Blanes la tinenta d'alcalde de Medi Ambient, Marina Vall-Ilosada.

El guardó de les tres Flors d'Honor li ha estat concedit a la ciutat de Blanes per l'esforç del consistori en la seva tasca de millora en l'espai verd urbà, posant l'accent en petits detalls que són apreciats especialment per la ciutadania i els nombrosos visitants que rep la vila on comença la Costa Brava. Blanes es va adherir l'any 2016 al projecte 'Viles Florides' que promou la CHOC, i enguany és el cinquè consecutiu en què ha revalidat les tres Flors d'Honor.

Altres distincions lliurades a la 10a Gala de les Viles Florides

Arreu de Catalunya hi ha 64 municipis que també van rebre les tres Flors d'Honor; un total de 57 viles que van ser guardonades amb dues Flors d'Honor; i 14 amb una Flor d'Honor. També hi ha 4 d'altres poblacions que s'han adherit al moviment de Viles Florides aquest 2021, per tant la seva valoració no es farà fins l'any vinent, al 2022.

L'acte el va encapçalar la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, Teresa Jordà, qui va felicitar Viles Florides per sumar ja una dècada *posant color* a pobles i ciutats. A banda de les Flors d'Honor, des de ja fa uns quants anys Viles Florides concedeix altres premis per reconèixer accions concretes vinculades als valors fundacionals del moviment. ■

Teresa Jordà i Roura,
Consellera d'Acció
Climàtica, Alimentació i
Agenda Rural

Una ecologia saludable és la base per a una economia saludable. Claudine Schneider

ART A CEL OBERT

EN UN MATEIX HORITZÓ

1987
Acer
Antoni Cerdán
Blanes, 1955

Aviat farà 35 anys que al passeig de s'Abanell de Blanes es va inaugurar un conjunt escultòric que havia de servir per recordar l'agermanament que existia entre Blanes i la vila francesa de Villenave d'Ornon, a la Gironda. Ja fa molts anys que els actes propis d'aquest agermanament es van deixar de fer, però en resta la memòria i els records que conserven aquells que els van viure en primera persona i també aquest monument.

L'obra va ser realitzada en acer per Antoni Cerdán, artista polifacètic que també pinta -ha fet nombroses exposicions individuals i col·lectives, per exemple amb el grup Salt al buit- i també diferents escenografies i cartells. Des de ben petit s'ha format al costat d'altres artistes, com l'escultor gironí Carreras, la pintora Maria Teresa Bedós o Domènec Fita, i a l'Escola de Belles Arts de Barcelona.

Però, quina és la simbologia d'aquest monument? Doncs, segons ha explicat el mateix Cerdán, a la part superior hi ha tres elements diferents. El primer és un cercle lateral obert que representa Blanes, l'altre cercle lateral obert amb radi representa Villenave, i, finalment, el cercle tancat, vol simbolitzar la unió dels dos pobles. La porta amb barres horitzontals ens mostra la terra plana característica del paisatge de Villenave, mentre que la porta amb barres ondulades representa el mar de Blanes, que podem veure a través del monument si ens situem al costat de muntanya. També és una al·legoria a la sardana per la seva forma, sobretot al matí, quan l'ombra del sol dibuixa a terra una rotllana.

Cerdan és un artista autodidacte a qui li agrada treballar amb llibertat i experimentar amb diferents tècniques i materials. Sempre s'ha sentit atret pel mar i en aquesta obra -emplaçada en un lloc privilegiat, enmig del passeig marítim- ha pogut jugar amb ell i amb la línia de l'horitzó. ■

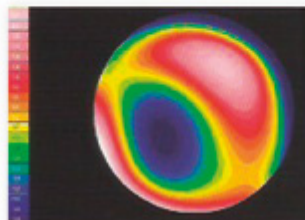
ÒPTICA PLANELLS

Plaça Verge Maria, 1 · 17300 Blanes
T. 972 33 69 58

La teva salut visual és la nostra prioritat!

T'oferim un servei integral per cuidar des d'avui la salut dels teus ulls

Detectar a temps una malaltia ocular és evitar que la teva vista es vegi afectada d'una manera irreversible

REFRACIÓ COMPLETA
IDENTIFICACIÓ I CONTROL
QUERATOCON
GLAUCOMA
CATARACTES

El nou curs escolar a Blanes

L'educació eina de transformació social

L'educació, tal com l'analitzava Octavi Fullat, es compon de molts elements: la capacitat d'educar, les institucions educadores, els models culturals i els mitjans educatius. En l'inici d'un nou curs escolar, hom no es pot sostreure de veure el valor de l'educació com a eina de transformació social, de lluita per la igualtat d'oportunitats, de compensació de les desigualtats socials d'origen i àdhuc de transmissió de valors d'una societat a la generació següent

La regeneració democràtica de la societat, només pot venir de l'educació, aquesta ha estat una vella idea recurrent al llarg dels anys. Ja en el segle XIX, la **institució lliure d'ensenyança** de Giner de los Ríos, pregonava una escola laica amb igualtat entre nens i nenes, centrada en ajudar a fer persones que decidissin el seu destí, fent-les solidaries amb el món i la natura, una educació centrada en la tolerància. D'aquesta escola en participaren Montessori, Dewey, Machado i Unamuno. A Catalunya podríem citar a Ferrer Sensat (1904-1992). Com tantes altres, aquestes institucions democràtiques i progressistes foren abolides pel cop d'Estat del General Franco de 1936.

Podríem seguir aquest fil argumental del valor de l'escola i de l'educació amb una altre experiència, la del Mestre i Mossèn Lorenzo Milani, les seves idees progressistes xocaven amb l'Església tradicional i a l'any 1955 el destinaren a **Barbiana**, un poblet obrer aïllat de la ciutat de Florència. Crea una escola amb compromís social, denuncia el sistema educatiu basat en la discriminació i la perpetuació de les classes socials. Milani va commocionar la pedagogia i la política del seu temps creant una escola pels fills

dels obrers, escàndol per molts, però lloat per personatges com Pier Paolo Pasolini. Pregonava una escola que atorga un paper rellevant a la llengua com a instrument per aprendre i fer-se valer i al coneixement de l'actualitat, la manera més enriquidora d'utilitzar els sabers. Milani i els seus alumnes ens interpel·len en un triple sentit:

- Tots els infants tenen dret a ser escolaritzats i a assolir les competències bàsiques, és a dir, a comptar amb els recursos i ajuts necessaris per assolir-ho, concepte d'Escola Inclusiva.
- Si el temps escolar és insuficient per arribar als objectius pretesos, cal allargar el temps educatiu més enllà de les Escoles.
- Els docents han de ser capaços de motivar i fer que els infants i joves trobin sentit a allò que fan, en una època marcada per la incultura i la manca de referents.

Vuit alumnes de l'escola i en Lorenzo Milani, publicaven a l'any 1967 el llibre "*Carta a una mestre*" que ha esdevingut un clàssic de la literatura pedagògica.

Podrien seguir el fil històric del valor de l'escola i de l'educació amb l'informe de Jaques Delors de 1996, que neix amb l'objectiu d'una humanitat que progressa

amb ideals de pau, llibertat i justícia social. Un informe de la Comissió Internacional sobre **l'Educació del segle XXI**, per encàrrec de l'UNESCO, "**l'Educació al llarg de la vida**", cerca inspirar i orientar les reformes educatives, tant en la elaboració de programes, com en la definició de noves polítiques pedagògiques. Aquest informe s'assenta en 4 pilars:

Ensenyar a conèixer, ensenyar a fer, ensenyar a viure junts i ensenyar a ser

En sengles escrits de la direcció de les Escoles de Primària i Secundària públiques reflexen que aquesta introducció avui encara és vigent. L'escola Primària dona prevalença al valor de la natura i de la seva conservació, i al paper de l'Escola com a força transformadora de la societat i en l'article d'en Jordi Caseny argumenta i palesa la necessitat de garantir la igualtat d'oportunitats, les activitats fora de l'horari lectiu amb re-obertura dels Centres Oberts de secundària, l'atenció avui no garantida d'alumnes amb necessitats educatives especials i unes ratios alumnes/aula que permetin atendre diversitats individuals, i finalment un sistema d'ajuts per a garantir que els alumnes de famílies socioeconòmiques desfavorides tinguin accés a beques per a material escolar i àpats en les millors condicions, o la necessitat de diversificar i ampliar l'oferta i les places dels cicles formatius, especialment de grau mitjà.

L'EDUCACIÓ PRIMÀRIA

El propassat dia 13 de setembre s'iniciava el Curs escolar amb 3.091 alumnes, 886 en règim d'Educació Infantil (P3 a P5) i 2.205 d'Educació Primària (1er a 6è) repartits entre les set escoles públiques i

les 2 privades concertades.

El nou curs es reprenia amb mesures per prevenir l'expansió de la COVID-19 a les aules. Es continua amb l'obligatorietat de dur mascaretes a les aules, llevat de quan vagin al pati, sempre i quan estiguin amb el grup de convivència estable.

Les classes seran 100 % presencials i es podran realitzar les activitats extraescolars, inicialment amb a recomanació de 10 alumnes per grup i un màxim de 15, si l'espai permet establir les distàncies de seguretat.

Les famílies podran entrar als centres escolars mantenint totes les mesures sanitàries i les festes escolars es podran fer amb la presència dels familiars, sempre en espais exteriors, amb distància, mascareta i amb la recomanació de que les persones estiguin vacunades amb la pauta completa.

EDUCAR EN TEMPS DE LA COVID-19 REFLEXIONS D'UNA MESTRE

Reproduïm íntegrament un escrit que ens han fet arribar de l'Escola Quatre Vents, alhora que agraïm a la seva Directora Ascensió Campayo Segura, la seva predisposició i col·laboració en aquest article:

"Afrontem aquest nou curs, el segon en època pandèmica, amb la batalla contra la por una mica vençuda ja i amb ganes renovades de retrobar-nos amb els nostres petits i petites per seguir-los-hi mostrant el món tal i com ens agradaria veure'l: empàtic, divers, respectuós, curós ... Aquesta situació ens ha posat a prova a tots i a totes. Ningú s'esperava una cosa així quan fa gairebé dos anys vam començar a escoltar a les notícies una paraula

Prop de
3100 alumnes
s'escolaritzen en les
escoles del municipi

*fins llavors desconeguda: coronavirus!
Com passa sempre, l'escola és un reflex en petit i concentrat de la societat en general, i els nens i nenes han demostrat la seva adaptació i valentia davant de la situació pandèmica. Han complert normes i distàncies ajudant-nos als adults a repensar moltes de les coses que donàvem per segures en un entorn escolar. El fet d'estar en grups bombolla i haver de complir el distanciament social, ha fet que algunes de les metodologies de treball on es prioritzen les relacions socials es vegin perjudicades.*

Des de les escoles hem afrontat la situació partint d'una incertesa mai coneguda que ens ha portat a haver de replantejar l'escola com tots la coneixíem. Hem hagut de prioritzar la salut a la pedagogia i hem hagut de deixar de fer moltes de les coses per les quals estàvem lluitant: crear barreges d'infants per potenciar la socialització entre els diferents grups, acompanyaments o apadrinaments entre grans i petits, obertura de les escoles a les famílies perquè puguin participar en l'educació dels seus fills i filles, aprenentatges de lliure circulació i tantes altres coses per les quals hem estat treballant any rere any.

Però aquesta pandèmia ha suposat per nosaltres un replantejament de metodologies i organitzacions pràcticament des de la base, fent remoure els ciments físics, i no tant físics, de les institucions docents. Hem descobert noves maneres d'agrupar els alumnes amb els seus avantatges i els seus inconvenients, i noves maneres de comunicar-nos tant amb els alumnes com amb les famílies.

Malauradament també hem patit les angoixes d'alumnes i de familiars per les seves pèrdues i per les seves incerteses davant aquesta situació desconeguda per tots.

Però voldríem quedar-nos amb la gran capacitat d'adaptació que tenen els infants davant les adversitats, amb el seu somriure desinteressat i amb la seva escalfor que omple totes les escoles de felicitat per molt trist que sigui el que succeeix a fora.

Tant de bo, i tal i com diu la Malala, ho poguéssim fer:

"Un infant, un mestre, un bolígraf i un llibre poden canviar el món"

Malala Yousafzi "

L'educació secundària

L'Ensenyament Secundari a Blanes

curs 2021-2022

El curs 2020-2021, passarà a la nostra memòria com un curs difícil i ple d'inseguretats

Els centres educatius vàrem haver d'organitzar un curs escolar en un marc ple d'incerteses sobre com evolucionaria la pandèmica i amb la imperiosa necessitat de prioritzar la salut i la seguretat dels nostres infants i adolescents, de les seves famílies i dels equips professionals que hi treballen.

Les escoles i instituts vam haver de redactar un pla d'actuació que complís amb els següents objectius:

1. Garantir el 100% de presencialitat de l'alumnat.
2. Mantenir agrupaments d'alumnes el màxim d'estables durant tot el curs garantint l'atenció inclusiva el màxim d'hores possible.
3. Reduir la transmissió del virus i millorar la traçabilitat de casos i contactes.
4. Reduir l'esclatxa digital i cognitiva existent entre alumnes.
5. Fer l'acompanyament tutorial i emocional de tot l'alumnat, en especial de l'alumnat en risc social i d'obertura de centre on es van haver de contemplar

Amb les dades sobre la taula podem concloure que els objectius que ens vàrem proposar a l'inici del curs s'han complert d'una manera raonable. Els centres educatius han estat espais segurs i no han incrementat la propagació del virus ja que la ràpida detecció i confinament dels grups "bombolla", així com la coordinació amb el Departament de Salut en portar a terme les proves PCR, han posat de manifest que els protocols interns dels centres educatius han funcionat.

L'ensenyament telemàtic s'ha generalitzat a les nostres aules. El professorat ha fet un esforç molt gran per reciclar-se en l'ús de les noves tecnologies i en la utilització d'entorns virtuals d'aprenentatge (Moodle o Classroom); així mateix els alumnes i les seves famílies s'han hagut d'adaptar a aquestes noves eines i organitzar i planificar la feina de manera diferent a les llars. El Departament d'Educació ha endegat el Pla d'Educació Digital de Catalunya amb la finalitat d'assegurar que els alumnes de Catalunya siguin digitalment competents en acabar l'ensenyament obligatori

i augmentar la competència digital docent. Una de les línies d'aquest pla és dotar d'ordinadors personals a tot l'alumnat i garantir la seva connexió digital.

Els centres educatius som conscients que el repte que ens queda pendent es garantir l'equitat i la igualtat d'oportunitats entre els alumnes de famílies vulnerables, l'administració ha de dotar els centres educatius amb personal addicional i recursos econòmics per poder garantir un ensenyament de qualitat.

Els centres escolars entomem el curs escolar 2021-2022 amb una mica més de confiança ja que tenim l'experiència en l'organització del centre del curs anterior. Malgrat això el objectius del pla d'actuació i les mesures de prevenció continuen sent les mateixes que el curs 2020-2021.

L'oferta de places escolars a l'Ensenyament Secundari Obligatori a Blanes per al curs 2021-2022 és la següent:

Curs	Oferta Places	Ocupació	Vacants
1r ESO	435	415	20
2n ESO	480	464	16
3r ESO	450	449	1
4t ESO	480	480	0
Total	1845	1808	37

Com podem observar a la taula l'oferta de places d'ESO està molt ajustada a les necessitats d'escolarització de Blanes la qual cosa dificulta l'escolarització dels alumnes que s'incorporen al llarg del curs, això comporta que en ocasions calgui augmentar la ràtio d'alumnes per grup que actualment està en 30 alumnes.

Per altra banda el nombre d'alumnes NESE (Necessitats Específiques de Suport Educatiu) és força significatiu, actualment 179 alumnes escolaritzats a l'ESO tenen aquest perfil. Aquestes xifres fan que sigui necessari augmentar el recursos econòmics i de personal per atendre adequadament aquest alumnat.

Dels diferents perfils d'alumnes NESE els derivats de situacions socioeconòmiques especialment desfavorides ens preocupen especialment. Les famílies d'aquest alumnes estan patint d'una manera més crua la crisi que ens està afectant. El Departament d'Educació hauria de contemplar beques per a què els centres de secundària poguessin subvencionar esmorzars, augmentar els ajuts per

comprar material escolar i subvencionar programes de suport educatiu per a què aquest alumnat pugui seguir amb èxit els estudis. Per altra banda, seria convenient que l'Ajuntament de Blanes ampliés el nombre de places del Centre Obert per atendre els alumnes d'ESO que estan en una situació d'especial vulnerabilitat. L'oferta de places d'**estudis secundaris postobligatoris** a Blanes és la següent:

OFERTA DE PLACES ENSENYAMENT POSTOBLIGATÒRI			
ESTUDIS		1r CURS	2n CURS
Batxillerat		280	280
CFGM	Sistemes microinformàtics i xarxes	90	60
CFGM	Curs auxiliar d'infermeria	90	
CFGM	Atenció persones amb situació de dependència	30	30
CFGM	Gestió administrativa	60	60
CFGM	Instal·lacions elèctriques i automàtiques	30	30
CFGS	Administració de sistemes informàtics en xarxa	30	30
CFGS	Desenvolupament d'aplicacions web	30	30
CFGS	Educació infantil	30	30
CFGS	Integració social	30	30
CFGS	Administració i finances	30	30
CFGS	Màrqueting i publicitat	30	30
CFGS	Sistemes electrotècnics i automatitzats	30	30
CFGS	Guia, informació i assistència turística		30
CFGS	Química industrial	30	30
CFGS	Fabricació mecànica	15	15
CFGS	Mecatrònica industrial		15
PFI	Programa de formació i inserció	31	
IFE	Itineraris formatius específics	12	
CF Adults	Curs accés CFGM	35	
CF Adults	Curs accés CFGS majors de 18 anys	70	
CF Adults	Curs accés universitat majors de 25 anys	35	

El nombre de places que ofereixen els centres de Blanes no van dirigides únicament a la població estudiantil blanesca sinó que hi poden optar alumnes de tota Catalunya. Concretament a la nostra zona existeix una realitat subcomarcal, l'anomenada Selva Marítima-Mareme Nord, on els intercanvis de bens i serveis són constants i l'ensenyament no s'escapa a aquesta dinàmica. Aquesta subcomarca té una població total de 183 742 habitants.

L'oferta de places de batxillerat ha estat suficient per donar resposta a la demanda dels alumnes. Enguany s'ha iniciat una experiència pilot de col·laboració entre el Centre de Formació d'Adults "Es Piteus" i el batxillerat nocturn que s'imparteix a

l'Institut Sa Palomera on el alumnes del centre de formació d'adults cursen les matèries de biologia i química amb els alumnes de l'institut.

Per altra banda, tal i com es pot veure a la taula, l'oferta de Cicles Formatius que s'ofereix a la zona és molt poc diversificada si la comparem amb altres zones que tenen una població similar. Mentre que la Selva Marítima-Maresme Nord té cicles de nou famílies professionals diferents, la zona de Mataró en té de 12 famílies i la de Girona de 14 famílies.

Enguany l'oferta de places als Cicles Formatius ha estat insuficient ja que la demanda ha estat molt per sobre de

l'oferta. Els cicles més sol·licitats han estat els de Grau Mitjà de Desenvolupament de sistemes microinformàtics i xarxes, Auxiliar d'infermeria, Atenció de persones amb situació de dependència i Gestió administrativa. En canvi els cicles de Grau Superior han cobert totes les places que s'han ofert.

També podem constatar que el nombre de places del Programa de formació i inserció dirigit als alumnes que no han acreditat el Graduat en Ensenyament Secundari Obligatori (GESO) ha estat insuficients i que la tipologia de cursos a és poc diversa. A Blanes s'ofereixen els PFIs d'Auxiliar de pintura i d'Auxiliar de muntatges d'instal·lacions elèctriques, d'aigua i gas.

Davant d'aquesta situació seria interessant que es crees una taula mixta per a planificar els ensenyaments postobligatoris a la sotscomarca. En aquesta taula s'hi haurien de seure representants dels ajuntaments, del Departament d'Educació, del Servei d'Ocupació de Catalunya, de les organitzacions empresarial dels diferents sectors, de les organitzacions sindicals i altres actors socials que hi puguin aportar experiència i innovació. La finalitat d'aquesta taula hauria de ser elaborar un pla de dinamització formativa del territori pels propers 5-10 anys i fer un seguiment anual del grau d'assoliment de les diferents accions que s'han planificat.

La darrera reflexió que m'agradaria fer és que el curs escolar que ara comencem ha de ser molt millor que el passat. La novetat principal és que els alumnes que estiguin vacunats amb la pauta completa no hauran de confinar-se quan es detecti un positiu a la seva classe; la presencialitat als centres serà del 100%; es podran organitzar activitats extraescolars, sortides i intercanvis; les famílies podran tornar a participar en les dinàmiques dels centres i els centres haurem de preservar el benestar emocional i ajudar els alumnes a tancar les ferides que ha causat la pandèmia.

Els centres educatius de Blanes, juntament amb els alumnes i les seves famílies, estem preparats i il·lusionats per entomar els reptes que se'ns presentaran durant aquest curs.

La utopia és una veritat prematura. Celobert

Pol Ginesta
Redactor

Assumpció Comas
Fotografia

L'Ajuntament de Lloret treballa per incloure el Cementiri Modernista com a Bé Cultural d'Interès Nacional

L'Ajuntament, a través de l'empresa Fortià Arquitectes, està treballant per incloure el Cementiri Modernista de Lloret com a Bé Cultural d'Interès Nacional en la categoria de Monuments Històrics. Aquestes últimes setmanes l'empresa ha fet diferents visites a l'espai amb els tècnics de la Generalitat de Catalunya i ha començat a fer els aixecaments topogràfics i les volumetries del cementiri així com la classificació de cada un dels panteons i hipogeus. L'arquitecte Josep Maria Fortià considera que **“podem dir que és el cementiri d'art funerari més important de Catalunya per darrera del cementiri de Montjuïc”**.

La catalogació de Bé Cultural d'Interès Nacional, o simplement Bé d'Interès Nacional (abreviat BCIN), és una categoria de protecció legal dels béns més rellevants del patrimoni cultural català, tant mobles com immobles, atorgada per l'Administració de la Generalitat, que l'ha d'inscriure al Registre de Béns Culturals d'Interès Nacional. A Lloret ja són Bé Cultural d'Interès Nacional els Jardins de Santa Clotilde, el Castell de Sant Joan i la torre de defensa. L'any 2014 el Cementiri Modernista va ser inclòs a la Ruta Cultural Europea de Cementiris Singulares. El regidor de Patrimoni Cultural, **Xavier Flores**, explica que **“es tracta d'un dels cementiris d'art fúnebre més destacats del S.XIX a Catalunya i inclou obres de gran valor”**. I ha afegit **“Com a Bé Cultural d'Interès Na-**

cional garantim que tingui la màxima protecció i també serà un motiu per donar-li més projecció i visibilitat”.

El Cementiri Modernista de Lloret està inclòs dins del projecte Museu Obert de Lloret (MOLL) que aglutina els equipaments culturals públics oberts al públic als visitants. L'any 2007 es va museïtzar el cementiri amb la incorporació de 37 elements senyalitzats en català, castellà i anglès que es troben ubicats davant dels hipogeus i panteons dels arquitectes més significatius i expliquen l'any en què es van fer, l'arquitecte o escultor que els va fer i aspectes de detall de l'obra respecte a la simbologia.

Sobre el Cementiri Modernista de Lloret

El Cementiri de Lloret és un cementiri projectat pel mestre d'obres Joaquim Artau i Fàbregas (1876-1946) que es va construir entre 1896 i 1901 al municipi de Lloret de Mar (La Selva). Forma part de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

El cementiri va ser construït en un moment d'esplendor del modernisme que coincideix amb el retorn de molts indians a les seves viles d'origen. Aquests, acabats i amb ganes de perpetuar la seva memòria, varen encarregar els seus panteons i mausoleus als millors artistes de l'època. Entre les obres principals de l'espai hi ha peces de Puig i Cadafalch, Gallissà, Vicenç Artigas o Bonaventura Conill. ■

L'any 2016 l'espai ja va ser inclòs dins la Ruta Cultural Europea de Cementiris Singulars

Viure és la voluntat de viure. Simone de Beauvoir

Olga Casado
Periodista

Xavier Flores Moyano (PDeCAT) és Regidor de Patrimoni Cultural, Recursos Humans, Ràdio i OIAC a l'Ajuntament de Lloret

Des de l'1 de gener fins al 31 de juliol, 30.413 persones han passat pels equipaments culturals de Lloret de Mar. Estem retornant a les xifres d'abans de la pandèmia?

Han millorat. De mica en mica, sembla que tornem a la normalitat. El nombre de visitants a l'agost d'aquest any ha igualat pràcticament el del 2019. S'ha fet una aposta molt decidida per obrir equipaments culturals a la ciutadania. Creiem que la cultura és segura i que dur a terme activitats amb totes les mesures de seguretat necessàries contribueix a normalitzar la situació.

L'Ajuntament de Lloret de Mar està treballant per incloure el cementiri modernista com a bé cultural d'interès nacional. Què suposaria aconseguir aquesta denominació?

Actualment, el cementiri és bé cultural d'interès local. El fet que sigui bé cultural

d'interès nacional comporta un grau de protecció superior, i per tant, una sèrie d'obligacions i responsabilitats perquè estigui sempre en perfecte estat. Pensem, i els experts del Departament de Cultura de la Generalitat en una visita que van fer també ho van considerar així, que és un dels cementiris més importants pel que fa a art fúnebre modernista. És un procés llarg, però que val molt la pena, perquè posicionaria el nostre cementiri i li donaria més presència en l'àmbit català i europeu.

El consistori lloretenc i l'empresa propietària del Castell d'en Plaja van arribar a un acord per realitzar visites guiades durant el mes de juliol i, posteriorment, a l'agost. Com ho valoren?

Al maig, el castell va ser comprat per uns nous propietaris, i des del primer minut, ens vam entendre ràpidament. Donat que hi havia un gran interès, els vam consultar si seria viable obrir el castell a la ciutadania. Ens van posar totes les facilitats i, de seguida, vam començar a gestionar-ho. Vam organitzar una sèrie de visites guiades, amb tant d'èxit, que en poques hores s'esgotaven les places disponibles.

Quan es fa una fotografia de Lloret de Mar, sempre es fa des de la platja cap al castell, i per primera vegada, ha estat possible fer-la des del castell cap a la platja. Només per això ja ha valgut la pena.

«Quan es fa una fotografia de Lloret de Mar, sempre es fa des de la platja cap al castell, i per primera vegada, ha estat possible fer-la des del castell cap a la platja»

Al març, la família Fusté Costa va donar dos quadres que s'han incorporat a Can Font. Com es treballa des de l'Ajuntament de Lloret de Mar per ampliar el patrimoni de la vila?

De vegades, les famílies contacten amb nosaltres perquè tenen una peça que consideren que hauria d'estar a disposició de la ciutadania, o bé, està en mal estat i no es poden fer càrrec de la restauració. Un cop ens arriba aquesta sol·licitud de donació o cessió, es valora si realment la peça té el valor patrimonial necessari per integrar-lo al nostre inventari municipal.

SOS Lloret va denunciar "la degradació" del conjunt modernista de Sant Pere del Bosc. Quines accions s'han emprès des de l'Ajuntament de Lloret de Mar per protegir aquest patrimoni?

Una de les primeres coses que vaig fer quan vaig entrar com a regidor, va ser posar-me en contacte amb la propietat. Vam començar a treballar en un conveni, i també, hem mantingut constants reunions per parlar del tema. Així mateix, va fer una visita in situ la Directora de Restauració de Béns Immobles de la Generalitat, acompanyada per l'entitat local LEAD, el govern local i els partits de l'oposició. Es va fer una valoració del Monument de l'Àngel, i també, de les dues casetes, les creus de terme i l'edifici de Sant Pere del Bosc.

Des del consistori, s'impulsen visites guiades, teatralitzades i espectacles als diferents equipaments patrimonials de la vila. Com contribueixen a posar en valor els atractius patrimonials de la localitat?

Es tracta d'una sèrie de visites que

permeten descobrir el patrimoni o llegat cultural d'una forma totalment diferent, lúdica i espontània. Té molt d'èxit, sempre queden persones en llista d'espera.

Lloret de Mar es va sumar a la celebració del 21è Cap de Setmana Ibèric. Quines activitats es van dur a terme?

Al nostre municipi comptem amb tres poblats ibèrics: Montbarbat, Turó Rodó i Puig de Castellet. El cap de setmana es va dedicar a les comunicacions entre els ibers. Per exemple, es va dur a terme una gimcana fotogràfica, una activitat familiar per a nens i nenes de qualsevol edat i per la qual només es va necessitar una càmera o un telèfon. També, es va fer un taller d'arqueologia, on els infants van realitzar excavacions i van descobrir petits objectes.

El millor ambaixador del teu poble ets tu mateix. Des de ben petits, els nens i nenes han de veure que Lloret de Mar és molt més que sol i platja, que hi ha un llegat i una història.

L'any passat, la Ruta Europea de Jardins Històrics, impulsada per Lloret de Mar, va rebre el certificat del Consell d'Europa i es va convertir de forma oficial en itinerari europeu. Recentment, s'ha celebrat a Hannover l'Assemblea General de la Ruta dels Jardins Històrics Europeus. Com ha anat?

La Ruta Europea de Jardins Històrics és un projecte que va néixer i es va potenciar des de Lloret de Mar. A Hannover, vam celebrar l'assemblea general. No podem estar més que orgullosos pel fet d'haver pogut

«El millor ambaixador del teu poble ets tu mateix»

vertebrar un projecte així des del nostre municipi. No és només crear una xarxa, són totes les activitats que es fan entorn d'això: cultura, restauració, etc.

Lloret vol finançar 30 actuacions per valor d'onze milions d'euros amb els fons Next Generation. Un dels projectes proposats pel consistori contempla la posada en valor dels Jardins de Santa Clotilde. Quines accions tenen previstes?

En el que respecta a patrimoni, s'han presentat dos projectes pels Jardins de Santa Clotilde. D'una banda, un consistiria a edificar de forma integrada i sostenible, un centre d'interpretació. També, construir un accés adaptat per a persones amb mobilitat reduïda. D'altra banda, l'altre contempla la construcció d'un amfiteatre natural. Fora de la part patrimonial, hi ha un espai d'uns 10.000 metres quadrats amb vistes al penya-segat de Sa Boadella. Es tracta d'un talús natural que permetria fer la graderia i la plataforma a sota. En aquest espai es podrien celebrar esdeveniments o visites per a les escoles. Si fóssim capaços d'assolir aquests projectes, seria la culminació. Tenim uns jardins excel·lents, però això, seria buscar la matrícula d'honor. ■

Tot el que és complex es pot dividir en parts simples. Descartes

SIMÈTRIC
marcs a mida

C. Vall de Venècia, 40
LLORET DE MAR

Tel. 972 37 00 87
simetriclloret@hotmail.com

Llibreria
Fleca
Fenals

LOTERIA DE CATALUNYA

OBERT
TOT
L'ANY

PREMSA - REVISTES - LLIBRES
CÒPIES I MPRESIONS des de USB
SERVEI DE CORREU ELECTRÒNIC
ENQUADERNACIONS MATERIAL ESCOLAR
FLECA I PASTISSERIA

C. Pere Codina i Mont, 57 | Fenals - Lloret de Mar
Tel. Fax. 972 36 77 76 | papereria@pfenals.com

Maria Joancomartí
Periodista

La nova tarifa permetrà als usuaris viatjar durant un dia sencer per només 5 euros

El ple municipal també ha aprovat la creació d'àrees verdes d'aparcament per a residents

L'Ajuntament de Lloret crea la T-Dia, pensada per als visitants

El ple municipal ha aprovat definitivament la nova ordenança fiscal que afecta al transport urbà. Així doncs, el servei compta amb noves tarifes, com ara la creació de l'anomenada T-Dia, que costarà 5 euros. La tarifa, que està entremig del preu del bitllet i de la T-10, s'ha creat pensant en els visitants, que per aquest preu podran fer un ús ampli del servei de bus.

La modificació de l'ordenança va prosperar sense el suport de cap grup de l'oposició. Cs va votar en contra, mentre que la resta es va abstenir. Els grups de l'oposició veuen bé algunes de les novetats, però critiquen que no se'ls ha tingut en compte a l'hora d'elaborar la nova ordenança. De fet, la modificació va ser aprovada de manera inicial al juny i durant el període d'exposició pública Cs va presentar diverses al·legacions que es van desestimar en bloc.

Al ple també es va seguir parlant de mobilitat per aprovar definitivament l'ordenança de circulació de vianants i vehicles. El més destacat és que preveu la creació de zones verdes d'estacionament, on els visitants hauran de pagar si volen deixar-hi el vehicle o bé directament tindran prohibit estacionar-hi.

Atesa la gran afluència de vehicles a la vila i que cada cop hi ha menys espais per aparcar a la via pública, la voluntat del govern és facilitar que els veïns puguin deixar el seu cotxe al carrer. Els residents hauran de tenir, això sí, un distintiu al cotxe que podria tenir un cost, ja que per motius tècnics el cost no pot ser zero.

En cas que hi hagi places on sí que puguin aparcar les persones que no tinguin la condició de residents, la tarifa s'haurà d'establir a les properes ordenances fiscals, del 2022, i s'habilitaran punts de pagament físics i telemàtics.

La modificació de l'ordenança de circulació també s'adapta a la llei de la Direcció General de Trànsit referent als patinets elèctrics. El més rellevant és que contempla només una única categoria de patinets i, per tant, tots han de complir la mateixa normativa, independentment de la seva potència.

Dels grups de l'oposició, només Força Lloret hi va donar suport. Cs es va abstenir i Lloret en Comú i PSC van votar en contra.

Rebuig a la violència contra un taxista

Abans d'iniciar el ple, l'alcalde, Jaume Dulsat, va llegir un manifest institucional per rebutjar l'atac que va patir un taxista de Lloret a principis de setembre a prop d'una zona d'oci de Fenals.

Els fets van passar el segon cap de setmana de setembre, la matinada de l'11 al 12, quan el taxista Víctor Hernández, veí de Lloret, va ser agredit per un veí del municipi d'uns 20 anys, mentre estava de servei a Fenals, a prop de la zona d'oci Sanddance. La víctima va ser ingressada a l'hospital Josep Trueta de Girona. El manifest va donar tot el suport a l'afectat i la família, així com al sector de taxistes de Lloret en general.

Millores en l'atenció a la ciutadania

L'Ajuntament de Lloret també reclama que tants les entitats financeres com l'oficina de Correus millorin el servei d'atenció presencial als usuaris, especialment a aquelles persones grans o en situació de vulnerabilitat que no poden fer els seus tràmits o gestions a través d'internet.

La proposta la va portar al ple Lloret en Comú en forma de moció i es va acabar aprovant amb una esmena de l'equip de govern i una altra de Força Lloret. L'objectiu és reduir la bretxa digital, que dificulta l'accés a col·lectius vulnerables, sobretot a la gent gran, a determinats serveis. A més, denuncia algunes clàusules abusives que s'han incrementat en els últims mesos.

Suport a les dones afganeses

El ple també va aprovar, per unanimitat, una moció per denunciar la crisi humanitària provocada per l'arribada dels talibans al govern de l'Afganistan. Davant la delicada situació, l'Ajuntament mostra el compromís i la cooperació des de l'àmbit local per fer possible l'asil i l'acollida de les persones refugiades.

El futur contracte de neteja i recollida de residus

La ciutadania podrà fer aportacions a l'hora d'elaborar el futur plec de condicions del contracte de recollida de residus. Així s'hi va comprometre el ple municipal per unanimitat, arran d'una moció presentada pel PSC.

La proposta també preveu convocar la població per explicar públicament quins són els sistemes de recollida de residus que existeixen, quins són viables i quins són els més convenients per implementar a Lloret.

El 2011 es va formalitzar el contracte de la gestió dels serveis públics de neteja del municipi i recollida de residus amb l'empresa GBI Serveis. Un contracte que el març d'aquest any es va prorrogar de manera forçosa perquè GBI segueixi prestant el servei fins que es resolgui el nou procediment de contractació. Per fer el nou contracte, els socialistes volen que la ciutadania pugui dir-hi la seva i fer les aportacions que trobi pertinents, que després hauran de ser valorades pels serveis tècnics municipals.

L'antic Hospital de Sant Miquel va ser fundat el 1765 pel patrici local Tomàs Vidal Rey (1698-1764). A les acaballes de la seva vida, ja gran i solter, es va proposar abocar la totalitat de la seva fortuna a la construcció d'un nou hospital de pobres a la vila de Tossa. Un fet que constitueix l'exemple de mecenatge més important que mai un tossenc hagi fet pel municipi. Al llarg de la seva història va desenvolupar les funcions primer d'hospital i després de convent i escola, fins que als anys vuitanta es va convertir en la Casa de la Cultura. El conjunt és una mostra de l'arquitectura barroca popular declarada bé cultural d'interès nacional l'any 1977

EL FUNDADOR

Tomàs Vidal Rey s'inicià en l'aventura americana al segon quart del XVIII, moment en què molts catalans van establir-se a Cadis aprofitant la situació estratègica del port que va ser testimoni durant segles de milers de fructíferes aventures comercials a terres americanes. Així, entre 1760 i 1761, amb una gran fortuna aplegada a Guatemala on hi va fundar el seu negoci, va decidir retornar a Tossa on va esmerçar gran part d'aquest capital en obres de caritat i filantropia.

Entre les nombroses donacions a l'església parroquial i a la vila en general en destaca la construcció del nou Hospital de Pobres de la Vila de Tossa. Una obra que mai veuria acabada ja que la mort el sorprendria el 1764 abans de poder iniciar el projecte. El fet de no deixar descendència directa no va ser cap impediment perquè la seva iniciativa continués a expenses del seu nebot i marmessor, Grau Vidal Ferro (1722-1774) que va vetllar per la materialització del desig del seu oncle¹: «*Quiero durante mi vida ser administrador y mayordomo mayor, después de seguida mi muerte, quiero lo sea mi más cercano pariente (...) juntamente quiero que sean us Administradores y mayordomos, todos los descendientes de mi sobrino D. Gerardo Vidal y Ferro quienes cuidarán del cobro de las rentas de dicho hospital.*»

¹ MORE i AGUIRRE, David. *L'antic hospital de pobres de la Vila de Tossa, actual casa de la cultura*. Article inèdit

² Fragment del testament de Grau Vidal Rey publicat a el *Distrito Farmense* 27/08/1893.

³ ZUCCHITELLO, Mario. *En mar i en terra. Una història de Tossa i la seva gent (1186-1835)*. Publicacions de la Diputació de Girona, 2013

⁴ Ambdós edificis, el nou i el vell, coexistrien almenys fins al 1829 moment en que el de la Vila Vella seguia administrat per l'ajuntament amb un tan sols tres llits per a pobres, pelegrins i malalts.

⁵ MELÉ I FARRÉ, Ignasi. *El Sant Hospital de Tossa*, dins del Butlletí del Sindicat de Metges, num. 99 novembre de 1928.

CONSTRUCCIÓ I USOS

Abans del segle XV, moment en què se'n té la primera notícia documentada, a la Vila Vella de Tossa ja hi existia un petit i modest hospital ubicat al carrer Major

Aquest establiment, administrat pels jurats de la vila i avui restaurat com a casa particular, va subsistir al llarg dels segles com va poder amb les donacions pietoses dels tossencs. Vers el 1730 només disposava d'una pobre renda de 3 lliures i la resta, com per exemple les mantes de llana pels llits, provenia de donacions caritatives. De fet va ser aquesta situació insostenible i precària que va portar a l'india Tomàs Vidal Rey a esmerçar gran part dels guanys de la seva vida en la construcció del nou hospital a extramurs de la Vila Vella.

Així ho expressava ell mateix en un document: «*A los Sres. Bayle y Regidores de la Villa de Tossa, en nombre, y como representando el Comun de dicha villa, hago saber, y pongo en noticia yo el Sr. D. Thomas Vidal y Rey, que tengo devoción, y voluntad de fundar, y erigir en dicha villa un Hospital, para el alivio, acogimiento, y asistencia de todos los pobres enfermos habitantes de dicha villa y término de Tossa*».

Els terrenys on s'emplaçaria l'edifici van ser adquirits pel nebot, Grau Vidal Ferro, l'any 1765 per un import total de 500 lliures. Amb tot la primera pedra no es va posar fins el 2 de maig de 1767. Les obres de construcció es van allargar cinc anys i van ser finalitzades el 17 d'agost de 1772. Segons la historiografia les rendes que va deixar el fundador donaven per sostenir un total de set malalts en unes condicions de salubritat i higiene que, per l'època, eren molt millors que les del vell hospital.

A partir de finals del segle XIX les seves parets van acollir, a banda de les funcions primigènies, una comunitat de monges que es dedicaven a l'educació i s'hi instaurà una petita escola. L'administració de l'Hospital va estar a mans dels descendents de Grau Vidal fins que l'any 1956 l'últim dels hereus va renunciar al càrrec. A partir d'aquell moment l'ajuntament de Tossa de Mar va iniciar les gestions per poder transformar el conjunt en l'actual Casa de la Cultura que s'inaugurà el 1984.

Peus de foto

1. Interior de la capella
2. Vista exterior del edifici.
3. L'hospital a principis de segle XX.
4. Pati interior i pou

L'edifici format per l'hospital i la capella, va ser amb diferència l'obra civil més gran de tot el municipi.

Darrera d'aquesta acció altruista s'hi entreveu la voluntat de perpetuar la memòria del fundador i dels seus descendents

Una de les dates més destacades en la història de l'hospital és el 29 de setembre de 1774 en la qual tenir lloc la benedicció de l'edifici i de la seva capella.

ARQUITECTURA BARROCA

En la construcció d'aquest projecte hi van intervenir Josep Gaig, mestre fuster i els mestres de cases Manel Pujó i Domènec Vilaseca tots procedents de Barcelona.

Constava de planta baixa, primer pis i jardí. Una gran entrada en arc de carpanell rebaixat coronada per un escut amb calavera i dos ossos creuats donava la benvinguda als malalts.

A l'interior un gran pati central articulava les diverses dependències alhora que servia de dipòsit per recollir l'aigua en el pou que encara el presideix. Als baixos s'hi trobaven les zones comunes com l'esmentat pati, la cuina i els menjadors. Un dels corredors comunicava amb la capella. Al primer pis diversos corredors donaven accés a les habitacions i a una gran sala que servia per acollir-hi la totalitat dels malalts si la concurrència ho permetia.

LA CAPELLA

Amb motiu d'aquest fet es va aprofitar per realitzar una solemne processó per traslladar les despulles de Tomàs Vidal, que reposaven a l'església parroquial, fins a la cripta del nou establiment, on avui encara romanen

Deu dies després de la inauguració, el 8 d'octubre de 1774, va morir Grau Vidal Ferro, que va ser enterrat al mateix lloc, on també reposen les restes de la seva descendència. Encara avui podem veure una llosa en el paviment de la capella que

conduïx a una petita cripta amb la inscripció: "*Sepultura de D. Thomas Vidal y Rey de fundador de est St. Hospital y cohofundador Garau Vidal y Ferro son nebot. Any 1773*". Entre aquesta data i 1849 un total d'onze familiars van demanar ser enterrats al panteó de la capella de l'hospital.

En la capella, adossada a l'edifici de l'hospital, és on es materialitza l'homenatge i la memòria dels seus artífexs. L'advocació triada per la imatge que corona la fornícula de l'entrada. Un Sant Tomàs d'Aquino, no és fortuïta. Tampoc ho és la pica d'aigua beneïda que ens dona la benvinguda al temple on s'hi pot llegir: "*Bui dia 4 abril 1764 mori D. Thomas Bidal y Rey fill de esta vila de Tossa fundador de aquest Sant Hospital coofundador on nebot Grau Bidal*".

Hi destacava en plena esplendor un retaule major barroc dedicat a Sant Miquel, patró de l'hospital, una obra sumptuosa que malauradament avui també ha desaparegut i només en queda el testimoni de les fotografies antigues. A més existien quatre retaules més dedicats a la Sagrada família, Santa Francesc Xavier, Sant Pau i la Immaculada Concepció. A l'altar avui hi trobem un retaule de factura menys espectacular coronat per la figura de Sant Miquel on s'hi venera la imatge de Maria Auxiliadora. Hem de lamentar també la pèrdua dels frescos barrocs a manera de trompe l'oeil que decoraven les parets i el sostre. Es sap que l'any 1928 encara es conservaven a la sagristia el calze i unes canadelles d'argent daurat repujat, luxosos objectes litúrgics que van ser llegats per Tomàs Vidal Rey i contribuïen a enriquir el temple.

Tot un conjunt arquitectònic que encara avui, amb els nous usos actuals molt allunyats dels originals, perpetua la memòria i honora al seu fundador. És una mostra vivent de l'activitat filantròpica dels indians que, amb la fortuna guanyada a ultramar, intervenien en els seus llocs d'origen en tota mena d'iniciatives adreçades als més desfavorits

Amb el suport de Ceigrup Blanes. Si voleu veure més immobles singulars, visiteu www.ceigrupblanes.com

 Ceigrup
Blanes

Anselm Clavé 5, baixos - 17300 BLANES (Gi)
Tel. 972 35 80 70 - realestate@ceigrupblanes.com

Advocats
Assessoria
Serveis immobiliaris

Jordi Pagès Fauria
Investigador en ecologia
a la Universitat de Barcelona
i Centre d'Estudis Avançats
de Blanes (CEAB-CSIC)

El meu primer contacte amb la posidònia degué ser cap al 1992 a Llançà, amb 7 anys. Nedant amb ulleres i tub, m'encantava veure els peixos passar, amunt i avall, mirar les garotes i fer capbussades per trobar orelletes brillants. Però acostar-me a l'herbei de posidònia era diferent... Em feia posar en alerta. Em semblava un lloc misteriós. Com si d'entre les fulles en forma de cinta en pogués sortir qualsevol animal perillós. Segurament, de fet, aquesta sensació és semblant a la que ens produeix un bosc tenebrós, a terra ferma. I en realitat, la comparació herbei de posidònia i bosc, és molt adequada

*A l'anterior número de la revista (Celobert 195, setembre 2021) la gràfica d'observacions de l'àliga pescadora a la desembocadura de la Tordera presenta una errada a la llegenda. Així, la línia de color taronja correspon al període posterior al Glòria (2020-2021), mentre que la corba verda correspon al període anterior (2009-2019).

La posidònia és una planta amb arrels, tiges i fulles. Fins i tot fa flors vistoses i fruits que semblen olives verdes. És una planta important per molts motius: per exemple, perquè, com els arbres d'un bosc, proporciona hàbitat a moltes altres espècies. A més, estabilitza el fons marí, i és una gran acumuladora de carboni en els seus sediments. Podem dir sense massa por a equivocar-nos que un prat de posidònia és el més semblant a un bosc sota el mar. Però, mentre que en general ens agrada passejar pel bosc, anar-hi a relaxar-nos, buscar bolets... per què aquesta percepció més aviat negativa (o d'aprensíó) vers els herbeis submarins? Molt probablement, el desconeixement n'és un dels principals motius. Els ecosistemes submarins, només pel sol fet de ser submarins, pertanyen a un món que ens és estrany, molt diferent del què estem acostumats. I com que rarament veiem aquest tipus d'ambients, doncs la majoria de la població no els coneix de primera mà. I del desconeixement en neixen els recels, les pors, les angúnies. Com l'angúnia de posar la tovallola sobre una catifa de fulles seques

[...] Estabilitza el fons marí, i és una gran acumuladora de carboni en els seus sediments. Podem dir sense massa por a equivocar-nos que un prat de posidònia és el més semblant a un bosc sota el mar

de posidònia... Quin mal ens poden fer? Cap. De fet està demostrat que eviten, en certa mesura, l'erosió de la platja. Però tot i així, molts municipis (tot i que la cosa va canviant, sembla) encara recullen les restes de posidònia que arriben a la costa per no "incomodar" als banyistes.

De les meves capbussades estiuenques per Llançà, en van acabar sortint les ganes per fer recerca en ecologia marina. El meu doctorat al Centre d'Estudis Avançats de Blanes (CEAB-CSIC), pretenia estudiar el comportament dels animals que es mengen la posidònia, i com el tipus de paisatge submarí (ex. continu, fragmentat; fons de roca o de sorra, etc.) influència la capacitat d'aquests herbívors per menjar-se la planta. Però el desembre de 2008, quan tot just començava en el món de la recerca, es va produir un esdeveniment que acabaria capgirant molts dels meus plans pels propers anys.

El dia de sant Esteve, un gran temporal de llevant va aixecar onades de fins a 8 m a la zona de la punta de la Tordera i fins a 14 m al cap de Begur. La costa entre Blanes i Tossa va rebre de valent. Els ecosistemes marins van patir grans canvis, que ràpidament ens vam posar a quantificar. Les primeres immersions les vam fer durant el gener mateix, amb el mar a 12°C, i amb un dels hiverns més freds que ens ha donat fins ara el segle XXI. De seguida ens vam adonar que els herbeis de posidònia havien quedat molt afectats, sobretot per enterrament de les plantes. Vam poder estimar que aproximadament una quarta part de la superfície dels herbeis poc profunds (a menys de 10 m de fondària) havien quedat enterrats sota la sorra. I durant els mesos següents, vam anar observant com aquestes àrees morien. En canvi, els

Herbei de posidònia completament enterrat a Cala Canyelles (Lloret de Mar), després del temporal de Sant Esteve del 2008.
Autor: Jordi Pagès Fauria.

herbeis més profunds van ser molt menys afectats; tot i que en algun cas, com a Cala Canyelles, a Lloret de Mar, vam observar grans llengües de sorra enterrant àrees considerables fins a 22 m de profunditat.

Cal tenir en compte que la posidònia és una planta de creixement molt lent. Així com la producció i allargament de les fulles pot ser espectacular durant la primavera, el creixement de les tiges (subterrànies, per això se'n diuen rizomes) és extremadament lent. A més, la seva recuperació és lenta i difícil si pateix una pertorbació. De fet, si desapareix una superfície una mica gran de posidònia, és molt improbable que torni a ser colonitzada per la planta en un termini raonable. Per aquest motiu, vist amb perspectiva, el temporal de Sant Esteve va ser molt negatiu per la posidònia... I no només pels efectes directes que acabo d'explicar.

A causa dels desperfectes que el temporal va ocasionar al port de Blanes i al de Llançà, els anys següents es van fer actuacions per evitar danys per nous temporals. Casualment, en ambdós casos, les obres portuàries van acabar impactant molt negativament en dos herbeis de posidònia que quedaven a pocs metres dels nous espigons o dics d'abric. El cas de Blanes, el vam poder estudiar de primera mà, i l'herbei frondós que hi havia entre l'antic dic del port i la punta de Santa Anna, avui dia és poc més que un sorral amb alguna planta moribunda. Tenint en compte que, com hem dit, la posidònia pràcticament mai es recupera d'aquest tipus d'impactes, és evident que el temporal de Sant Esteve va tenir uns efectes directes molt negatius per la planta, però també uns efectes indirectes irrecuperables a curt o mitjà termini.

I llavors, el gener de 2020, va arribar el Glòria. Un temporal amb intensitat semblant al de Sant Esteve (alçada d'ones inferior, però amb major duració) però amb uns efectes sobre la posidònia força diferents. Mentre que en el cas del temporal de Sant Esteve els impactes a les plantes marines

Herbei de posidònia
en perfecte estat.
Autor: Jordi Pagès Fauria.

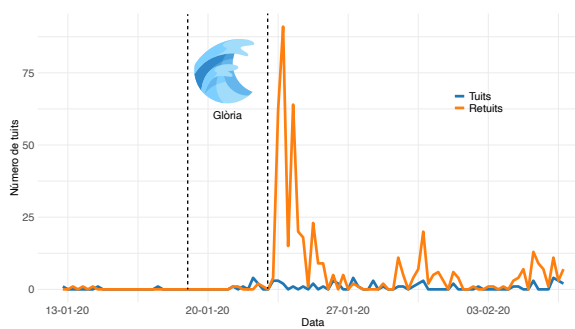

van ser sobretot per enterrament, el temporal Glòria sobretot va produir arrencament i descalçament de plantes. Així, tot i que els impactes directes també van ser molt negatius amb el Glòria, els efectes indirectes van ser sorprenentment diferents.

El Glòria va obrir els ulls a moltes persones sobre l'existència dels herbeis submarins. Per exemple, molta gent de Torredembarra o Altafulla, no sabia que tenia grans prats de posidònia o *Cymodocea* (una altra planta marina, més petita) a tocar de casa. O la gent de Badalona, tampoc coneixia l'alguer

de Mataró. En canvi, les platges d'aquests municipis van quedar cobertes de restes de plantes marines. Això va fer que molta gent comencés a parlar d'aquestes plantes per primera vegada, i les xarxes socials en van anar plenes. Així doncs, "gràcies" al temporal Glòria, el coneixement d'aquestes espècies de plantes tan peculiars, que fa milions d'anys van saltar de la terra al mar, va augmentar. I si el fet de conèixer una cosa és la llavor per preocupar-se'n, qui sap si els efectes indirectes del Glòria, a mitjà termini, seran diferents que els del temporal de Sant Esteve? ■

Freqüència de tuits que parlen de plantes marines els dies anteriors i posteriors al temporal Glòria

Fons: Dades extretes de Twitter, via REST API i Ineas

Pensa globalment, actua localment. Jacques Ellul

Eutanàsia, avortament i objecció de consciència

El passat mes de març el govern espanyol va aprovar la Llei orgànica 3/2021, de regulació de l'eutanàsia, vigent a partir de finals de juny. La Llei regula l'assistència a la mort voluntària en cas de malaltia greu amb patiment intolerable, i un dels punts més controvertits en la seva tramitació va ser la regulació de l'objecció de consciència.

Què és l'objecció de consciència? En què es fonamenta? Pot convertir-se en un límit en l'exercici dels drets? Intentarem sintetitzar els aspectes més importants d'aquest concepte.

L'objecció de consciència és la institució que permet que una persona obligada a realitzar una acció determinada en quedi eximida sense cap tipus de sanció. En concret, l'objecció de consciència permet que professionals sanitaris siguin excusats de realitzar procediments mèdics que atempten contra els seus valors i la seva moral, com seria el cas de l'eutanàsia i l'avortament.

Per tant, en els dos supòsits, ens trobem en la confrontació entre el dret del personal sanitari directament implicat en el procediment mèdic i el de les persones que han sol·licitat una mort digna o un avortament.

Quin és el fonament que justifica l'objecció de consciència? El respecte per la llibertat de pensament dels professionals, que al·leguen que per motius ideològics o religiosos no estan d'acord en realitzar l'eutanàsia o l'avortament i, en fer-ho, actuarien contra les seves pròpies conviccions.

És imprescindible entendre el marc jurídic en el que es produeix aquesta situació: per una banda, tant la llei de l'eutanàsia com la de l'avortament regulen i admeten l'objecció de consciència. Per altra banda, les dues lleis estipulen els requisits pels quals una persona té dret a sol·licitar aquests procediments mèdics i que li siguin garantits.

Però, es poden garantir els dos drets? Quin ha de ser prioritari? El dret de llibertat de pensament i respecte per les conviccions del personal objector, o els drets dels pacients que sol·liciten l'eutanàsia o de les gestants que volen interrompre el seu embaràs?

Doncs un Estat de Dret ha de promoure i defensar els dos drets. Un país amb vocació de defensar els drets fonamentals de tots els individus ha de vetllar per permetre que l'objecció de consciència funcioni com una clàusula de salvaguarda de les ideologies del personal mèdic. I també ha d'implementar els mecanismes necessaris per garantir que els drets sanitaris quedin completament coberts. Per tant, l'Estat ha de garantir l'eutanàsia i els avortaments dins del sistema públic de salut i, quan hi ha limitacions burocràtiques o de limitació de personal, actuar-hi de forma eficient per revertir-les.

Si determinada àrea sanitària té un alt nombre d'objectors i objectores, ha d'establir un sistema de relleus de nous professionals mèdics: una bona gestió pública és l'eina per assegurar la prestació de l'eutanàsia i l'avortament i evitar qualsevol vulneració de drets. És un repte del dret que els poders públics tenen l'obligació d'enfrontar.

Perquè viurem en una societat més justa, més tolerant i més lliure quan entenguem que no es tracta de limitar els drets de qui no pensa com tu, sinó de lluitar per guanyar-ne com més millor: els drets dels i les objectores i els drets de les persones que sol·liciten l'eutanàsia o l'avortament.■

Qui era, de debò Urraca, el policia que va deportar Companys?

Lluís Companys i Jover - President de la Generalitat de Catalunya. (va néixer El Tarròs, Tornabous, l'Urgell el 21 de juny de 1882. Va ser president de la Generalitat de Catalunya des de 1934 fins a 1940. Exiliat després de la Guerra Civil, va ser capturat a França per la Gestapo, a petició de la policia franquista, i traslladat a Espanya, on va ser torturat, sotmès a un sumariíssim consell de guerra i finalment **assassinat** (afusellat) al castell de Montjuïc (Barcelona), **el 15 d'octubre de 1940**.

Ar Baol (Bretanya-França ocupada pels alemanys), 13 d'agost de 1940. Un escamot format per efectius de la Wehrmacht, de la Gestapo, de la Gendarmeria col·laboracionista i del SIMP (la policia política del règim franquista) detenien el president Companys. En aquell operatiu hi va tenir una participació destacada el policia espanyol Pedro Urraca Rendueles, adscrit al servei de seguretat de la —en aquell moment— testimonial ambaixada espanyola a París. Els seus biògrafs afirmen que en aquella època no era més que un policia de segona categoria. Però, en canvi, els fets revelen que va ser qui va conduir els alemanys fins al refugi de Companys, que va ser el primer que va interrogar Companys a la presó parisenc de La Santé i que va ser l'encarregat, en solitari, de deportar Companys a Madrid. Qui era, de debò, Pedro Urraca Rendueles?

Un producte del seu temps i de les seves circumstàncies

Segons les fonts oficials, Urraca havia nascut a Valladolid l'any 1904 (en plena depressió política i intel·lectual espanyola per la pèrdua de Cuba, Puerto Rico i Filipines) en una família d'ideologia conservadora formada per un guàrdia civil i una mestressa de casa. Aquestes dades apunten, clarament, que Urraca seria un producte del seu temps i de les seves circumstàncies. Però, en canvi, això només explica la seva primera trajectòria vital i professional. Les mateixes fonts revelen que va viure l'adolescència i la primera joventut al País Basc. No hi va arrelar, però sí que va fer profitoses amistats. L'any 1929 va ingressar al cos de policia. I entre 1929 i 1936 va estar destinat al servei d'investigació i vigilància del Servicio de Moneda Extranjera, una tediosa ocupació funcional que no satisfia les seves sòrdides ambicions.

Un policia de segona amb una estètica de gàngster italià

Amb l'esclat de la Guerra Civil espanyola (1936), es comença a albirar el seu veritable perfil i la seva autèntica vocació: el que el transformaria de funcionari gris a personatge sinistre de **les clavegueres de l'Estat**. Segons les fonts oficials, durant bona part dels tres anys que va durar el conflicte civil, va estar ocult (i no refugiat) a l'ambaixada francesa de Madrid. I, reveladorament, quan la capital espanyola és conquerida per les tropes franquistes (1939), els capitosts del nou règim es fixen en aquell policia de segona categoria, amb un expedient més que discret —si més no, oficialment— i amb una estètica de gàngster italià de Chicago; i el nomenen agregat policial a l'ambaixada espanyola de París. La corriola que explica aquella sorprenent promoció és el falangista i filonazi basc **José Félix Lequerica**, primer ambaixador que el règim franquista situa a París.

President Lluís Companys a l'exili

El “sabueso” de Lequerica

Les fonts oficials justifiquen aquella destinació amb el pretext que la seva esposa Elena Cornette era natural de la capital francesa. Però, en canvi, els fets demostren el contrari. Aquella sospitosa promoció tenia una relació directa amb la seva misteriosa activitat a la capital espanyola durant la Guerra Civil. Tot just va arribar a París (1939), Lequerica li va assignar la missió de localització, la tasca de seguiment i la informació de les activitats dels líders polítics i sindicals de l'exili republicà a la capital francesa. I, després de l'ocupació alemanya de França (1940), la tasca d'enllaç entre el sinistre SIMP (Servicio de Información Militar y Policial) i la temible Gestapo. **Urraca seria el que facilitaria als alemanys la localització del refugi del president Companys**, de la seva esposa Carme Ballester i del seu cunyat Francesc Ballester.

Els “negocis” d'Urraca

Quan es produeix la detenció del president Companys, està molt clar que Urraca no era un policia qualsevol. Ni tan sols un simple agregat policial de l'ambaixada. A Urraca se li va encomanar conduir discretament Companys fins a Madrid; més concretament, fins a la tènica Dirección General de Seguridad. Naturalment, sense cap mena de protocol judicial d'extradició. Complerta la missió, va retornar a París, i a partir d'aquell moment, emparat pel poder que li havien confiat, inicia l'etapa més fosca i sinistra de la seva estada a França: es lliura, en cos i ànima (i amb l'empara de l'aparell de dominació nazi), al seu “negoci” particular. **Entre 1940 i 1944 va extorsionar, saquejar i lliurar als nazis centenars de famílies jueves franceses.** Fins i tot, en algunes ocasions, les va assassinar amb les seves pròpies mans.

Urraca, un Villarejo del franquisme i del postfranquisme?

Alliberada França de l'ocupació alemanya (1944), Urraca desapareix. L'any 1947, **la justícia francesa el va jutjar i condemnar a mort in absentia per l'autoria de crims contra la humanitat.** Urraca va viure la resta d'anys de la seva vida, en llibertat, a l'Espanya de Franco, emparat pel seu llavors brillant expedient de serveis a la pàtria. A l'espanyola, naturalment. I perquè era la peça que podia desemmascarar la participació de personatges molt rellevants del règim franquista en els seus “negocis” francesos. Va treballar a la Dirección General de Seguridad amb un càrrec rellevant fins a l'any 1982 (més enllà de la jubilació i de la Transició). Durant dècades, **Espanya va rebutjar sistemàticament les peticions d'extradició de la justícia francesa** i Urraca va morir el 1989 sense rendir comptes a ningú, mentre a Madrid governava Felipe González.

Jaume Planas Perxachs
Escriptor

El passat mes d'agost moria el fotoperiodista Xavi Mercadé als 54 anys. Amb quaranta anys de carrera a les espatlles, un total de 14000 concerts i un arxiu acumulat de més d'1 milió de fotografies. Format a l'escola de Mitjans audiovisuals de Catalunya, va ser el seu germà gran Joan qui li va inculcar la passió per la fotografia i el rock. Va treballar en diferents mitjans: el PuntAvui, Vilaweb o les revistes especialitzades Rockdelux, Ruta 66 o Rolling Stone. Cap de fotografia d'Enderroc, va ser un dels membres fundadors de la publicació dedicada a mapar la música que es fa a Catalunya.

Proporcionalment, la meua biblioteca de llibres dedicats a la música rock és més extensa que no pas la literària en tant per cent. Entre els diversos volums, tinc dos Mercadés on predomina la imatge per damunt del text. Ambdós obres són excel·lents radiografies sobre l'escena musical del país. El primer detalla l'eclosió del moviment punk i hardcore a la Barcelona pre olímpica. El títol és una declaració d'intencions extreta d'una cançó homònima del grup Lodi social: *Odio obedecer*. El segon, *Balas perdidas*, és un extens repàs a bandes indomables, rara avis i artistes de culte o maleïts del panorama sonor estatal que no van tenir la recepció que es mereixien per part dels mitjans generalistes.

He assistit a pocs concerts però en la majoria d'ells en Xavier Mercadé hi era equipat amb un parell d'aparells atrapa somnis amb uns objectius com ulls de mussol disposat a capturar el *momentum* catàrtic dels artistes en cada actuació, preparat entre el públic per engabiar l'animal escènic en una instantània que l'ha d'immortalitzar i fer etern. La feina d'en Xavi no dista gaire de la professió d'alguns narradors que ens dediquem a escriure contes que sovint són preses d'un instant determinat que descriu la proteïca i mutant naturalesa humana de qualsevol personatge anònim enquadrant-lo en unes poques línies. Un gest definitori, explicatiu d'una conducta, ens obre un món, una vida, condensa una història interessant, captivadora. Evocacions. I vocacions dirigides a explicar allò que ens destarota, que ens emociona o ens fascina.

La passió adolescent per la música del diable va provocar que un púber Xavier s'aferrés als postulats del punk del 77: fes-ho tu mateix i d'aquesta manera engegues ell sol el seu *fanzine* Voll-ker que fotocopiava, on feia d'home orquestra sota la divisa de l'autosuficiència que bramaven els Paràlisis Permanente. Realitzava tots els papers de l'auca. Com el seu "germà bessó" en Xavi Castellón, periodista cultural, deia en el pròleg d'un dels seus llibres: les fotos d'en Xavi Mercadé sempre eren les millors.

Anys a venir, en Xavier engegaria la revista Enderroc nascuda després del boom del roc en català i encara en actiu, que ha servit d'aparador i altaveu dels grups sorgits als Països Catalans. Enderroc ha girat l'esquena als grups underground i ha recolzat sempre un perfil mainstream. Per compensar, en Mercadé, que mai va deixar d'anar a concerts de novells desconeguts o de figures menystingudes, va regalar-nos l'enciclopèdia de bales perdudes on brillaven amb llum pròpia els banyolins Kitsch de qui era fan declarat o els enyorats Umpah-pah d'un Adrià Puntí embriagat del seu propi geni, a la vegada que professava devoció per monstres minoritaris com els granadins Lagartija Nick o els 091.

Són de referència la seva col·lecció de fotografies de cantants i músics saltant en els seus directes, captats en el seu particular vol, ingràvids gràcies al obturador i la paciència d'en Xavi Mercadé durant un fotimer de shows. El maleït càncer ha segat la vida al nostre millor caçador d'estrelles. L'ull que ho fitava tot durant un concert. Són molts els artistes del país que han mostrat les seves mostres de condol a les xarxes penjant imatges icòniques d'ells "robada" pel més gran.

Imagina fa 50 anys que totes les coses han de passar

Josep Maria Francino i Arenillas
Comunicador i músic

“Imagina’t que no existeix el Cel. És fàcil si ho intentes. Sense infern sota nostre, sobre nostre només el cel. Imagina’t tota la gent vivint l’avui...”

Imagine, tota una filosofia de la vida resumida en una cançó.

John Lennon va néixer al Maternity Hospital, en un barri obrer, amb la música de fons de les bombes que queien a Liverpool, el 9 d'octubre de 1940. Potser en aquell mateix moment va començar a imaginar...

“Imagina’t que no hi ha països, no és difícil fer-ho. Res per què matar o morir. Ni tampoc religió. Imagina’t tota la gent vivint la vida en pau...”

31 anys més tard, el 1971, tancada la seva època musical amb els Beatles, posava a l'abast de tothom que la volgués, una de les cançons més emblemàtiques de tota la seva vida musical i social.

“Pots dir que sóc un somiador, però no sóc l'únic. Espero que algun dia te'ns uneixis i així el món viurà com un de sol.”

Una veritable declaració de principis. Una presa de posició radical, davant del món, vers la pau, l'agermanament dels pobles, la igualtat per a tots els homes i dones i el rebuig total de la violència.

“Imagina’t que no hi ha possessions. Voldria saber si pots. Sense cobdícia ni fam. La humanitat agermanada. Imagina’t tota la gent compartint el món.”

Us imagineu un món així?... Fa cinquanta anys, en John Lennon s'ho va imaginar i ens va fer partícips d'aquesta reflexió, que encara avui, malauradament és ben vigent.

“Pots dir que sóc un somiador, però no sóc l'únic. Espero que algun dia te'ns uneixis i així el món viurà com un de sol.”

John Lennon va morir assassinat, per sis trets que li va disparar un admirador (?),

el 8 de desembre de 1980, a l'entrada del edifici d'apartaments, anomenat Dakota, a Manhattan, on vivia amb Yoko Ono i el seu fill Sean... però ens va deixar aquest missatge, amb molts suggeriments per imaginar un món millor.

També fa 50 anys que en George Harrison publicava la que és sens dubte la seva millor obra completa de la seva carrera en solitari.

“All things must pass”. Totes les coses han de passar. Una altra mena de missatge, en un moment en que al grup, The Beatles, havien passat moltes coses i als seus integrants els n'hi estaven passant moltes més.

“La sortida del sol no dura tot el matí. Una emboirada no dura tot el dia. Sembla que el meu amor s'ha acabat i no us ha deixat cap advertiment Però no sempre serà tan gris. Totes les coses han de passar. Totes les coses han de passar.”

Fa 50 anys, mentre en John Lennon reflexionava sobre la necessitat d'un nou esdevenidor, en George Harrison, ho feia sobre el temps immediatament passat.

Una esperança i un lament.

“La posta de sol no dura tot el vespre. Una ment pot fer volar aquests núvols. Després de tot això, el meu amor ha acabat i ha de marxar. Però no sempre serà tan gris Totes les coses han de passar. Totes les coses han de passar”

George Harrison, ja havia escrit i assajat aquesta cançó en l'últim respir dels Beatles, però es va descartar. Poc temps després va ser el nom genèric i el seu primer missatge com a escriptor i intèrpret de cançons, en solitari. “All things must pass” Un triple LP on destapava el pot de bones cançons que havia anat creant en la seva carrera amb el grup de Liverpool i que mai havien vist la llum junt amb altres que acabava de compondre.

“Cap de les cordes de la vida pot durar per sempre. Així que he de seguir el meu camí i afrontar un altre dia. Ara la foscor només queda a la nit. Al matí s'esvairà. La llum del dia és bona, en arribar al moment adequat. Però no tot sempre va ser tan gris. Totes les coses han de passar. Totes les coses han de morir”

Potent reflexió que, com en el cas d'Imagine, encara 50 anys després, segueix absolutament vigent. La cançó s'ha convertit en l'himne oficial de l'organització Amnistia Internacional.

George Harrison

John Lennon i Yoko Ono

Parla bé, collons!, l'eina necessària

Germán Bartolomé
Editor d'El Punt Volat,
serveis editorials

Parla bé, collons!

El llibre *Parla bé, collons!* és un d'aquells llibres que t'agrada tenir-lo a la lleixa de casa i anar-lo llegint a poc a poc, consultar-lo de tant en tant, quan un dubte t'envaeix o simplement per passar una bona estona. Per aquest motiu, és un llibre que pot llegir tothom: des de persones que estan aprenent la llengua a catalanoparlants que volen repassar contingut d'una manera entretinguda.

Sembla mentida que una guia per parlar correctament el català pugui arribar a ser divertida, no? Tot el mèrit és de *La incorrecta* (la Valentina i la Júlia Planas), que amb el seu humor àcid i punyent fan que repassar els pronoms febles, els tipus de complements que hi ha, els errors més comuns del català o quan s'han de fer servir les cursives sigui molt amè i un bon passatemps. Cal emfatitzar que això ho han aconseguit explicant normativa de forma molt entenedora, amb un contingut molt ben triat per no fer-se carregós,

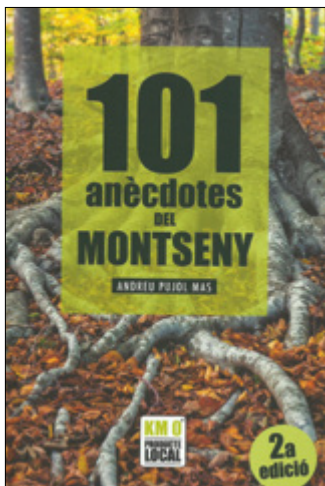
La incorrecta

amb alguns exercicis per repassar i amb uns exemples que fan pixar de riure, com per exemple quan s'explica la utilitat del parèntesis, hi ha l'exemple d'ACAB (Associació Catalana d'Autònoms Babaus), si no enteneu la broma, busqueu l'acrònim a Google.

I tot aquest contingut està construït sobre un disseny i una maquetació molt ben marcada i on res és gratuït, on predominen dos colors (el vermell i el negre, tant característics de *La incorrecta*) que li donen aquest toc desenfadat i de seriositat al mateix temps. La combinació de la teoria juntament amb el disseny i amb les ja conegudes frases de *La incorrecta* (com, per exemple, «Hi, ha, gent, que, posa, massa, comes» o «No em "donis" petons, fes-me'n») fan que sigui un llibre rodó, apte per a tots els públics i una eina més que necessària perquè el català segueixi viu en una societat que cada vegada l'utilitza menys. ■

Parla bé, collons!
208 pàgines
PVP 18,95€

KMO - Producte Local
350 pàgines
PVP 21€

101 anècdotes del Montseny

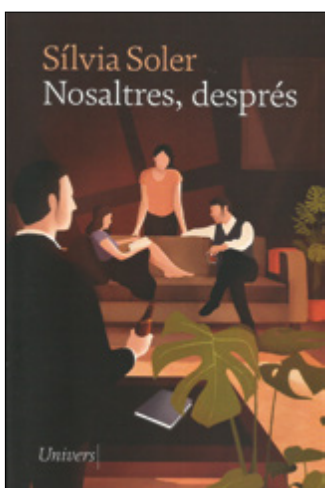
Andreu Pujol Mas

«El Montseny és un territori de contrastos: proper a la ciutat, però, a la vegada, força desconegut fins fa relativament poc»

Aquest llibre comprèn més d'un centenar de textos amens i didàctics que recullen fets històrics, llegendes, oficis, personatges i altres curiositats del massís del Montseny. Amb una edició ricament il·lustrada, es tracta d'un volum que tant serveix per endinsar-se en el Montseny des de la butaca de casa com per utilitzar-lo com a guia i viure de prop el que s'hi explica. El Montseny és un territori de contrastos: proper a la ciutat, però, a la vegada, força desconegut fins fa relativament poc. El dinamisme de les seves valls difereix de la calma i l'aïllament dels seus boscos i cims, indrets rics en llegendes misterioses i supersticions. Fins i tot el paisatge mediterrani de les cotes més baixes difereix del clima subalpí de les altures en qüestió de pocs quilòmetres. El Montseny ha estat inspiració de literats i artistes de tota mena, i lloc d'estiueig de les classes benestants, però també és el paratge de les feines extenuants de bosquerols, pagesos, carboners i terrissaires. Bruixes, pintors, dones d'aigua, militars, clergues, presidents, tritons, avets i reis, sempre a l'ombra de les muntanyes, són alguns dels variats motius que tracten aquestes pàgines.

Andreu Pujol Mas (Breda, Selva, 12 de setembre de 1986) és un escriptor, historiador i historiador de l'art català.

Es va llicenciar en història i en història de l'art a la Universitat de Girona i és postgrau en Gestió de l'Art Actual per la Universitat de Barcelona. També realitzà el màster en Iniciació a la Recerca en Humanitats a la Universitat de Girona, finalitzat amb la tesina *L'arquitectura escolar pública a Espanya (1900-1936): Historiografia i història*. Ha desenvolupat tasca d'investigació en el camp de l'arquitectura escolar noucentista. El seu primer llibre va ser *Homenatge a Salvador Riera* (Associació de Veïns Vilatans de Breda, 2012), una breu biografia del marxant d'art bredenc Salvador Riera, escrita en col·laboració amb la historiadora de l'art Glòria Bosch Mir. Aquell mateix any va publicar *Podran arrancar, però no desarrelar: Vida de Mn. Pere Ribot i Sunyer* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2012), una biografia del sacerdot, poeta i lluitador antifranquista. L'any 2013 va publicar *Ministeri d'Incultura: Catalunya a la recerca d'un kitsch nacional* (A Contra Vent), un assaig que defensa la necessitat de la cultura catalana de comptar amb certs productes de baixa qualitat, com ara premsa rosa o televisió porquera. De 2018 és *Vam fer un referèndum*, sobre el referèndum d'independència de Catalunya de l'1 d'octubre del 2017. Col·laborador habitual de diversos mitjans de comunicació fent-hi anàlisi polític. ■

Univers
224 pàgines
PVP 20€

Nosaltres, després

Andreu Pujol Mas

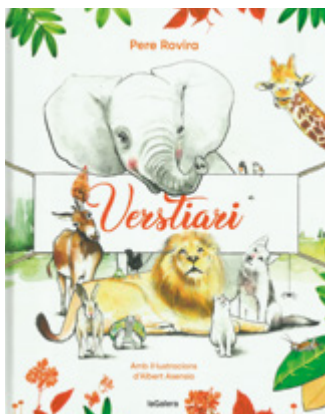
«Quatre amics i un daltabaix que ho canviarà tot»

Nosaltres, després ens parla de l'amor en totes les seves formes. La Marta, en Jim, la Rita i en Guillem s'estimen, se senten a prop els uns dels altres perquè tots arrosseguen ferides des que eren petits. En un moment determinat, han de fer front a un gran daltabaix i cadascun ho fa a la seva manera. Aquesta novel·la ens proposa conjugar el verb reconciliar-se. Amb els que estimem, amb els que ens han fet mal, amb el nostre passat, amb la vida...

Soler ha escrit amb el seu estil característic, detallista i cinematogràfic —com va fer amb les seves celebrades novel·les *L'estiu que comença*, *Un any i mig* o *El*

fibló— una història que no es pot deixar i que atraparà els seus lectors fidels.

Sílvia Soler i Guasch (Figueres, 1961) és periodista i escriptora de novel·les com *El centre exacte de la nit* (1992), *El son dels volcans* (1998) i *L'arbre de Judes* (2001). Amb *Mira'm als ulls* va guanyar el premi Fiter i Rossell el 2003, i amb *Petons de diumenge*, el premi Prudenci Bertrana 2008. Altres títols molt celebrats són *39+1*, *L'edat en què una dona sap que l'home de la seva vida és ella mateixa* (2005), *Una família fora de sèrie* (2010), *L'estiu que comença* (2013) —amb el qual va guanyar el premi Ramon Llull—, *Un any i mig* (2015), *Els vells amics* (2017), el recull d'articles *Rel·lotges de sol* (2018) i *El fibló* (2019). En l'actualitat col·labora de manera habitual en diversos mitjans de comunicació. ■

Edicions La Galera
A partir de 7 anys
Poesies i contes
56 pàgines
PVP 20€

Verstiari

«El debut de Pere Rovira en la poesia infantil catalana, un cant a la natura i els animals que l'habiten»

Per això, aquí us deixaré
una selva de paper
i, contents de ser-hi tots,
animals pintats amb mots.
I el record d'un bon besavi,
no saberut, sinó savi,
que em va ensenyar uns quants secrets
dels animals i els indrets.

Pere Rovira

Pere Rovira (Vila-seca de Solcina, 1947) ha publicat poemes: *Distàncies* (València, 1981), premi Vicent Andrés Estellés, *Cartes marcades* (Barcelona, 1988), *La vida en plural* (Barcelona, 1996), *La mar de dins* (Barcelona, Proa, 2003), premi Carles Riba, *Poesia 1979-2004* (Barcelona, Proa, 2006), *Vint-i-cinc flors del mal* de Charles Baudelaire (Lleida, 2008), *Les roses de Ronsard* (Barcelona, Proa, 2009) i *Entre nosaltres* (Lleida, 2010). La seva obra poètica ha estat traduïda a l'anglès, al francès, a l'espanyol, al gallec, al rus i al polonès. En prosa, ha publicat *Diari sense dies* (Barcelona, Proa, 2004) i la novel·la *L'amor boig* (Barcelona, Proa, 2007), premi Ciutat de Barcelona. També és autor de quatre volums d'assaigs sobre poesia moderna. És professor emèrit de la Universitat de Lleida. ■

Bruna Solei
Redactora

Esteve Plantada guanya el premi Rosa Leverony de poesia Cadaqués

Dolors Miquel s'emporta el Quima Jaume a la trajectòria

El poeta **Esteve Plantada** és qui ha resultat guanyador de la 34a convocatòria del Premi de poesia, amb l'obra 'La conca de pols'. Els organitzadors han destacat l'alta participació i qualitat dels textos rebuts.

Dolors Miquel ha obtingut el Premi de Reconeixement a la Trajectòria literària. L'autora ha publicat 19 llibres de poesia, més els de narrativa i teatre, i vuit premis obtinguts, que amb el de Cadaqués a Quima Jaume seran nou. En l'últim llibre publicat 'Sutura', la poeta ha volgut fer una antologia de la seva poesia, amb uns quants poemes nous, que pretén ser un

final d'etapa. Un llibre acompanyat per les il·lustracions del pintor i poeta Perejaume, un pròleg d'Ingrid Guardiola i un epíleg d'Àngels Moreno.

Marc Arnal ha merescut el premi de periodisme per l'article 'Peter Harnden i Lanfranco Bombelli: la casa de l'escultora Mary Callery a Cadaqués, 1961-1963', publicat a la revista cultural digital 'El Temps de les arts'. Arnal és arquitecte i coneixedor de l'obra de Harnden i Bombelli a la qual ha destinat cinc anys d'estudi, reflectits en el seu llibre 'L'art de viure. Peter Harnden i Lanfranco Bombelli i les cases per a artistes de Cadaqués'. ■

Enganxats als llibres!

Llibreria Ça Trencada

C/Roig i Jalpi, 10,
17300 Blanes Tel. 972 35 51 67

Eleccions del Consell per la República

Les eleccions a l'Assemblea de Representants del Consell per la República seran els dies 29, 30 i 31 d'octubre

Què és l'Assemblea de Representants?

L'òrgan que es votarà és l'Assemblea de Representants que esdevindrà el Parlament del Consell per la República. Estarà format per 121 escons, dels quals vuitanta-un seran per a candidatures de la ciutadania i els quaranta restants, per a càrrecs electes com ara regidors, diputats, eurodiputats i senadors. Després d'aquesta reformulació institucional, la legislatura durarà dos anys.

L'Assemblea de Representants, un instrument per a la revolució democràtica

Quines funcions té?

L'Assemblea actuarà com un parlament popular. Un cop constituïda, escollirà per una banda el seu president i per una altra el president del Consell per la República. També tindrà competències per a escollir la formació del govern i s'encarregarà de representar els ciutadans que formen part del Consell, alhora que d'impulsar l'acció política d'aquests. A més a més, intervinirà qüestions de funcionament i de reglamentació interna.

Què cal fer per a poder votar?

Caldrà estar inscrit al registre ciutadà que servirà de cens electoral. Aquest inclou totes les persones més grans de setze anys registrades al Consell abans de les 23.59 del 18 de setembre. Actualment, el Consell per la República està a prop d'arribar als 100.000 inscrits.

Com es votarà?

La gent inscrita podrà votar des del seu perfil ciutadà a la pàgina web del Consell per la República o a l'aplicació per a mòbil.

Com serà el procés electoral?

Hi haurà tres fases principals: la presentació de candidatures, la campanya electoral de dotze dies i, finalment, les votacions.

Els electors podran votar en dues urnes: una on es podrà presentar qualsevol ciutadà inscrit al Consell i una altra on es presentaran els càrrecs electes.

El sistema electoral també preveu una discriminació positiva per a fomentar una majoria de dones a la institució. En aquest sentit, la meitat de la representació de la circumscripció s'atorga a les dones més votades i l'altra meitat a les persones més votades, independentment del seu sexe.

El **19 de setembre** s'inicia el procés amb la convocatòria electoral i es podran presentar candidatures **fins el dia 4 d'octubre**. Després de les al·legacions i resolucions pertinents, **el dia 16 d'octubre hi haurà la proclamació definitiva**.

A partir del dia 17, els candidats tindran dotze dies per fer la campanya electoral i els dies 29, 30 i 31 d'octubre es votarà. Al cap d'una setmana, es faran públics els resultats definitius.

Els dies 12 i 13 de novembre els candidats escollits acceptaran el càrrec i, finalment, el dia 18 tindrà lloc la primera Assemblea de Representants de la primera legislatura.

Circumscripcions

Els escons destinats als ciutadans, seran distribuïts en vegueries i districtes i cada elector podrà votar a tants candidats com representants electes hi hagi a la seva circumscripció. Hi haurà representació de tots els Països Catalans i també de la comunitat catalana a l'exterior.

Els **escons destinats a càrrecs electes** tindran una única circumscripció i cada elector podrà votar fins a trenta candidats.

La Sindicatura Electoral

La Sindicatura Electoral és l'òrgan que s'encarrega de garantir la transparència, l'objectivitat i el principi d'igualtat en tots els processos electorals i de participació del Consell.

Candidats de la Costa Brava Sud

Lluïsa Baltrons Molina

18 - 2 - 1976
Resideix a Lloret
Regidora a l'Aj. de Lloret
Força Lloret

www.car.consell-republica.cat/lluïsa-baltrons-molina

Escons per càrrecs electes

Ferran Pujadas Tort

7 - 10 - 1971
Resideix a Blanes

www.car.consell-republica.cat/ferran-pujadas-tort/

Escons per ciutadans

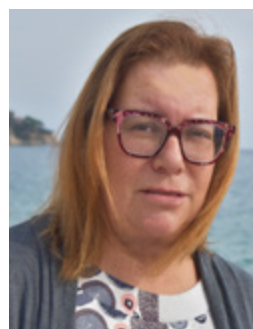

Joaquim Verde i Llorente

16 - 10 - 1987
Resideix a Blanes.

www.car.consell-republica.cat/joaquim-verde-i-llorente/

Escons per ciutadans

Carme Bosch Cardona

21 - 9 - 1967
Resideix a Lloret

www.car.consell-republica.cat/carme-bosch-cardona/

Escons per ciutadans

Enric Giné Orengo

17 - 11 - 41
Resideix a Tossa

www.car.consell-republica.cat/enric-gine-orengo/

Escons per ciutadans

TEMPORADA 2021 OCTUBRE DESEMBRE

COMPRA LES TEVES ENTRADES A
teatredelloret.cat

DEL 29 DE SETEMBRE
AL 3 DE OCTUBRE

20:00H
8/10/2021

17:00H / 18:30H
10/10/2021

20:00H
16/10/2021

20:00H
22/10/2021

17:30H
24/10/2021

20:00H
29/10/2021

18:00H
31/10/2021

20:00H
5/11/2021

20:00H
12/11/2021

20:00H - 13/11/2021
18:00H - 14/11/2021

18:00H
18/11/2021

20:00H
27/11/2021

20:00H - 3/12/2021
17:00H | 20:00H - 4/12/2021

17:30H
5/12/2021

20:00H
10/12/2021

19:00H
11/12/2021

18:00H
12/12/2021

20:00H
17/12/2021

 **TEATRE
DE LLORET**